

C155.

5982

Mrs Dot.
W. Somerset Maugham.

169

W. Somerset Maugham
169

1912
näitelaua
TARTUS.

Mrs. Dot.

Lustmäng kolmes waalus.

W. Somerset Maugham.

Tõlkinud: M. Konis.

Wanemuise näitelaua.
Juli 1912.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76079

Osaliised:Mrs. Worthley [Mrs. Dot.]Freddie Perkins, ta vepoig ja sekretär.Emily Macgregor, ta tädi.Gerald Halstane.James Blenkinsop.Lady Sellenger.Nellie, ta tütar.Charles, Gerald'i teener.Mason, Mrs. Worthley nojameister.Whright, rättsupp.Rixon, advokaat.George, Blenkinsopi teener.

Agg: olewik.

Esimene vaatus.

Geraldi tuba Grafton Streetis. Taga par. ja pahemal pool uksest, siida avada võib. Väljas par. nätt entree'is, pahemat nätt taga külg, kamin selle ees aknen. Kamina ees suur, avar pehme tugitool. Tagaseinas, akende vahel kohas raamaturiiul. Sellest par. nätt nurgakapp. Paremat nätt küljeseinas korridor viiv tiimur. Par. nätt, rohkem tagapool üks tool, par. nätt kuskil väike sohva, selle ees ümargune laud. Väikse sohva kõrval tool. Keskil, vähe paremat nätt, kirjutuslaud, sellest pahemal pool chaiselongue. Kirjutuse laua taga üks tool, par. nätt kirjutuslauast tugitool. Ees pah. nätt väikene kapp, siis üks ukse, selle kõrval veel üks väikene kapp raamatutega, ajalehtedega jne. Ilus, mugiselt sisse seatud meisterakna tuba. Suured, mõnisad istmed. Seintel pildid raamides.

1. etendus.

Charles üvsi.

Charles [istub dugitoulis kanina ääres, loeb ajalehte. wäljas helistatakse. Charles tõuseb püsti, paneb ajalehed tooli pääle, lähel tiimuse kaudu, mille ta oma järel nimii paneb, wälja. Wäljas kuuluse häält.]

2. etendus.

Charles. Wright.

Charles [jäab tiimuse juurde seisma]. So. Nüüd mõite ise näha, et härra Kolstanet kodus pole.

Wright. Käi siis küll. [Waatab lahti olewa ukse pääl ringi, paneb oma sükkara pah. kätt neskul olewa laua pääle, lähel siis lauast mööda par. poole neskule]. Ma ootan.

Charles. Siis mõite kusköoni odada, sest ennem ta kugi ei tule.

Wright. Kui ma wiimati siin olin, ütlesite teie, ta tul la poole tunni pärast, ja kui ma poole tunni pärast tagasi tulisin, ütlesite teie, ta olla parajasti ära läinud [Lähel kanina juurde]. Seda kutsukut ma tunnen.

Charles [tuleb ette poole laua juurde neskul par. kätt, ahwardawalt]. Ahin härra ei soolli. häbematusi, härra

Wright, ja et ti enesile lubate, teda pesuugusel pääle

tiinruval viisil maanitseda, see on häbematus.

Wright. Koh, te saate veel hoopis teistsuguseid hä-
bematusi äraelama, sest kui ma täna oma
raha kätte ei saa, kaeban ma ta kohtusse. [Istus
tugitooli kamina juures ja võtab ajalehe kätte].

[Kelistatakse].

Charles. Palun, tehke nagu ollesite kodus.

Wright. Täna on väga, ma olen nii väba.

Charles [lähel välja, jätab tiinuse kahti, vii et jutu-
ajamine Rixon'iga publicu mile kuulda on].

Rixon [väljas]. Kas härra Hukstani on kodus?

Charles. Ei, härra Rixon, Ta on klubis.

Rixon. Koh, siis võin ma ju telefonida.

Charles [paneb naise kinni].

Rixon. Ma pean temaga rääkima.

Wright [kuulab jutustamist päält, ta tunneb

Rixon'i häälst ära, tõuseb pusti, seab end par. kätt
lana äärde keskil, paneb ajalehe tooli pääle]

Charles [seab end temast par. poole].

Rixon. Väga tähtsa asja pärast. [Charlesi poole].

Teil on oneti telefon, eks ole?

Charles. Ja muidugi, härra Rixon. [Wrighti poole:
nõidatus]. Aga sääl sees ootab juba keegi härra

Kalstamet.

Rixon [astub sisse]. See ei tee midagi.

[Tooniks kiirelt laenu juurde par. pool keskil].

[Rixon on väikene rihakas advokaat valge, paleha-
kemeaga ja lahke olekuga. Ta paneb kiikava sohva
päält].

Charles [sisab ukse pääl].

Wright. Härra Rixon. [Rixon wautab talle otsa, ei
tunne teda ära]. Kas te mind enam ei tunne, härra
Rixon? Ma olen omuti Andrews ja White noorem
osariis.

Rixon. Ja, ja midugi. Mul oli alles hiljuti teie isaga
tegemist. [Charlesi poole]. Kus on telefoniraamat?

Charles. Ma tuon kohe, härra Rixon. Härra Kalstane
laenas ta härrale teisel korral.

Rixon. Putake, ma palun.

Charles [ära].

Rixon [lühik par. kätt keskil oleva laenu par. pool,

Wright seisab par. pool lauda]. Mis tui siis siin teie?

Wright. Ja, waadake, härra Kalstane wõlgneb meie

~~kaunis suure summa ja me oleme kuulnud, et ta~~
rahalistes kitsikuses on. Nüüd tahame midugi
hää ~~raha~~ ~~raha~~ ~~raha~~ kättesaada, enne kui kokku-

langemine tuleb.

Rixon. Rahalises kitsikus? Seda usun ma waevalt.

Wright. Mis?

Rixon. Ma otsin teda igal pool. Te teate ometi, et ta Hallingtonidega sugulane on?

Wright. Muidugi, selle pärast andsimegi talle krediiti.

Rixon [tõmbab kindad käest]. No waadake, praegune lord Hallington sisab oma rügemendiga India piiril. Sõjaväe kantselisse on telegramm tulnud, et mässajad tema bataljoni laiali on kihutanud, surmude ja haawatute nimelikiri ei olnud päralt jõudnud. Härra Halstane on kõige lähim pärija ja kui lord Hallington surmud on, pärib ta 7000 l. aastast sissetulekut ja auusime.

Charles [tuleb tagasi, lahtine telefoniraamat käes].

Rixon [lähib temale vastu].

Wright. Paganä pärast! Siis oles tal küll õnn!

Charles. Kontor I. 7635, härra Rixon.

Rixon [võtab ta käest raamatu]. Täna. [Paneb raamatu laua peale, sulistab telefoni juures, kõneleb torusse]. Kontor I. palun. [Kelistab uuesti]. 7635. Mis te ütlete, preili? Siin kinni? See on ju kole... [Võtab oma kübara]. Siis pean ma

auto võtma ja teda klubis üles otsima. Ma pean
temaga tingimata niisutts kui võimalise rää-
kima. [Lähub tiivuks juurde, pöörab ümber]. Koh,
nüüd te vist küll enam kaugemini ei oota, mis,
härra Wright?

Pidon [ära].

Wright. Ei, ei. [Võtab oma kübara laua päält].
Kui asjaolud nii on, siis lähen ma parem tagasi
arisse.

Charles. Seda tahaks ma teile ka soovida.

Wright [vaatab talle otsa, siis minema. On kuul-
da, kuidas entree-uks kinni pandakse]

Charles [paneel tiivuksed kinni, paneel telefoniraamatut
kinni ja viskab selle laua peale]. Viisugune
jultunud näitsepp, mis ta vieti arvab! See sugust mürg-
lit teha oma paari näruse nõoni pärast! [Võtab aja-
lihi leentooli päält. Istub jälle tui juurde, paneel
jalad kamina sinisi ääre peale, seljaga ukse poole.

Paneel silmad kinni ja jääb lakkuna. On kuulda
kuidas entree-uks võtmega lahti keeratakse].

3. stendus.

Charles, Gerald, Blensinsop, Freddie.

Gerald [ilus mees, alt kolmekümne aasta wana,

9.

lihtu kahse ole, väga hästi, kuid mitte liial-
datud, riides. Freddie, 22-aastane, elav, hääsüdame-
lik. Blenkinsop, poissmees, 45. a. väga hästi alal-
hoitud. Nad tulevad üksteise järel tuppa ja waa-
tawad wainides Charlesi otsa, kes wii entree-uss
minni langub, äkki ärsake ja kohkunult häbe-
lisult püsti kargab.

Charles [wõtab ajalehe, paneb ta koonu ja huiab oma
silja taga. Freddie paneb oma kübara kaminasim-
si pääle ja palitub tooli pääle, istub leentooli
tule juures.] Ma palun wabandust, armuline härra,
ma ei kuulnud ust.

Gerald [paneb tähele, et Charles ajalehte on lugenud,
ironiliselt, wisaakalt]. O, ärge laske ennast segada!
Ma ei suua enne sügugi andeks anda, et ma
teid magusatest mnistustest mis olen aratanud.

Charles [paneb ajalehe salaja lamina pääle, kuid Ge-
rald näeb seda]. Kas ma pean teie kübara üles
riputama, armuline härra?

Gerald. Teie olete liiglahke, kas te tõesti ise tehate
ennast waewata? [Gerald viskab kindad kübara
sisse, mille Charles wõtab, et sellega ära minna.]

Kui ta Blenkinsopist mööda läheb, võtab ta ka selle kiibara, palitu ja kepi.]

Charles. Härra Rixon oli praegu siin, armuline härra. Ta läks klubisse.

Gerald [naerdes]. Aoh, mul pole sellest suurt kahju, et temaga kokku ei suanud. Advokatid tuleb harva häid sõnuheid. [Tuleb paberossid.]

Charles. Kas pean whiskeyt tooma, armuline härra?

Gerald. Kui see teile mitte liiga suurt vaeva ei tee.

Freddie [võtab istet]. Paganat pihta, on see aga üks tore toot, siin võib Charlesil küll magus alla magada.

[Charles läheb wälja, Gerald pakub paberossa, pakub enne Freddiele, siis Blenkinsopile, Blenkinsoptanale, võtab siis ühe omadest].

Gerald. Jätu, James, tu omale mõnusaks.

Blenkinsop [istub sohva peäle, sirutab jalad wälja]. Seda tein ma ikka ja igal pool. See on minu põhjusmõte, üks neist vähestest, millele ma terwelt oma eluaal krukks olen jäänud.

Gerald [paneb paberossitoosi kamina simsi peäle, paneb omale ühe paberossi põlema, Freddie ja Blenk.

nisama. Charles tuleb tagasi kandikut tuis, mille peal whiskey-pudel, kolm klaasi, kaks pudelit soodavett ja seal selle kõrre sohva es oleva lava peäle].

Charles. Kas armuline härra veel midagi käsevad?

Gerald [istub leentooli, vastab Charlesi otsa]. Kui te mille paar minutit omast kallist ajast ohverda. da tahaksite, siis rittlesin ma teile midagi.

Charles [võtab Freddiele whiskeyt ja soodavett klaasi ja seal selle tema ette lavale].

Freddie. So, nüüd tehke oma kõrvad aga lahti, Charles, et midagi tarkadest õpetustest kaõuma ei lähaks.

Charles [võtab whiskeyt ja soodavett Blenkinsile klaasi]. Blense peal on asi kurb armuline härra. [Annab Blenkinsile klaasi].

Gerald. Kui siis, Charles, mul ei ole midagi selle vastu, et te minu leentoolis pikutate ja jalast kaminasini peäle taktate.

Charles [soodavett-pudelit käes hoides]. Kui palju käsevad härra Blenkinsop? [Blensk.: näitab sõrmega kui palju ta soodavett oma klaasi soovib].

Gerald. Ma pigistan, ^{ka} mõlemad silmad kinni, kui te mu whiskyt joote ja mu sigarid suitsetate.

Blenk. [jook]. Maitset on teil, Charles, whisky on häa.

Charles. Ta on ka 15 aastat keldris seisnud, härra Blenkinsop.

Gerald. Ma kannatan kas seda kaunikest rahuga, et te mu kirjasid loeb. Kuid üht pean ma kindlalt nõudma, et oma ajalehti enne lugeda saan.

Charles. Palun väga vabandust, armuline härra. Ma ei teadnud, et teil midagi selle vastu on.

Gerald. Ajalehi, uue ilikonna ja veinipudeli juures [Charles tuleb Geraldile juurde whisky pudeli ja klaasiga] olen ma häameelega — —

Charles. Esimene, ma tean, armuline härra.

Gerald [puni ajalehi käest]. Täna väga. Te võtate mul sõna keele päält.

Freddie [naerdes]. Na, joo õige, Gerald.

Charles [Geraldile]. Kas ma pean sisse valama, armuline härra? [Valab whisky klaasi].

Gerald. Pea, pea. Te mõtlete vist, et emele valate.

[Wotab ta rüest klaasi ära]

Charles. Teie mäeasjanduse-aktsiatega on luugu
õige halb, armuline härra. [Toob soodavee siphoni]

Gerald. Kahjuks.

Charles [tuleb puudeliiga]. Ma olin ju riike selle was-
tu, et te nii palju ostsite. Kas te ei mäleta enam,
armuline härra?

Gerald [oma kirjadega ametis, mis nähtavasti
arved on, viskab nad üksteise järel, kui lüüsi-
dat pikku pääle on heitnud ära paberinõrvi].

Charles [läheb jälle laua juurde par. rüüt]

Blenninsop. Te olete päris pärlid, Charles, kui te
oma härra ihuliku hääkäikuga eest hoolitsedes
talle ka meel ta ärilistes ettevõtetes nõuu annate.

Gerald [naeratades]. Te olete filosoof, Charles, ja mul
saab väga raske olema tulevikus teie jutuvest-
mise lõbust ilma jääda.

Charles [ütleb tülid]. Kuidas arvavad armuline
härra?

Gerald. Kas te siis aru ei saa, et ma katsum
teile üles ütelda. [Freddie naatab üles] Ilma et
teie õrnust haavata.

Charles. Mis ütelda, armuline härra? Mul on kahju, et te minuaga mitte rahul ei ole.

Gerald. Just vasturõõsu, ma olen teiega väga rahul. Mul pole kunagi veel nii väsinud teener olnud, kes ühtlasi ka nii hästi saapaid puhastab. Teie ei ole hell ja ka mitte halva ülespidamisega. Teie olete ilupäa läbi ja läbi suureparaline teener. Kuid sellest loolimat peate endale teise koha vaatama.

Blenk. Sa oled ikka nii hirmus otsekohene, Gerald. Väeni inimese näeb ju wälja, nagu saares ta rabanduse.

Charles. Ma olen siin miidus väga rahul, armuline härra. Kas te ei tahaks mulle ütelda, mis pärast te mulle üles ütlete?

Gerald [lööb paberinoaga ajalehe pihta]. Te nimetasite ju ise põhjust, mu poeg. Mäeasjanõu-aktiatega on liigu halb, nagu te ennist väga õigesti tähendasite? Ja te olete minu kirjawahe-tega ju küllalt tuttav, et selgesti teada, et mu wõlaskujad haruldasel üksmeel mu wasta wälja astuvad.

Blens. Mis sa sääl ütled? Sellest on mul ju
hirmus kahju, mu pois.

Freddie [tõusek pusti ja lähel Gerald'i juurde].

Charles. Kui asi ainult minu palgasse puutub,
armuline härra, ma ootan liüämellega.

Gerald. [hänklikult naeratades]. Täna, Charles, aga
ütlege ise, kas siin pooled abinõund midagi või-
vad aidata?

Charles. Jja, armuline härra, kui ma otsesohene
pean olema, asi on väga halb.

Freddie. Küüda jäta kard see lollus, mis see vieti
kõik tähendab?

Gerald. [küünarnuki pääle toetades]. Iha kahetsen,
et sulle see viis ei meeldi, kuidas ma teile sellest
huvitavast asjast teatan. Pean ma endal wast
juuresid pääst wälja kiskuma? See näees ju
väge kena wälja, kuid on pagana walus.

Freddie. Kas sa tõesti panerutis oled?

Gerald. Täielikult! Iha üürisid tänä oma koderigi
wälja. [Freddie ja Blens, mahelawad pilkusi.]
Täna kahensa päewa pärast raputan ma Londoni
kolmu oma jalgaolt armsa Inglise komba ohwir,

kus vanem peeg kõige pärandab.

Charles [kes usub, et Gerald naljatab]. Väga õige, armuline härra.

Gerald. Kas teil ongi aindu on sellest, mis ma teile siin praegu jutustasin?

Charles [rumala näoga]. Ei, armuline härra.

Gerald [paneb oma klaasi käest]. Na, te olete ongi kindlasti ühel neist paljudest vabataundidest, mis teile minu juures teenistuses olles usaks on saanud, kard pilku hitnud aadlikalendri lennukilje pääle, kus minu nimi seisab.

Charles. Vabandust, armuline härra, iseenesest mõista tegin ma seda enne kui teil juurde teenistusesse astusin.

[Blene ja Freddie naeravad]

Gerald. Ah so, Te korjasite siis ka teateid minu üle?

Charles. Kui meie, teenrid, üksama pimlikud olla tahassime teadete korjamise juures oma härrade üle, nagu nemad meie üle on, siis peaks nii mõnigi suurtsugu härra ise oma saapaid viksima.

[Blene ja Freddie naeravad].

Gerald. Te olete väga vaimurikas, armas Charles, aga te ei jää asja juurde.

[Helistatakse]

Charles. Wabandust, armuline härra, helistatakse. Kas armuline härra on kodus?

Gerald. Ei.

Charles [läheb taga poole ja jääb süüma]

Gerald. Poole tunni pärast võtan ma kaht daamit thees, niidud palun ärge laske kedagi sisse.

[Helistatakse uuesti].

Charles [läheb tiivukse kaudu välja ja paneb ukse enise järil kinni].

Blensk. [numardab üle laua ette Gerald'i poole].

Sellest on mul ju lõpmata kahju. Kas ma ei võiks sind mingil viisil aidata?

[Helistatakse].

Gerald. Ei, tänan.

[Kannatamata vahetpidamata helistamine väljas].

Freddie [läheb akna juurde, vaatab välja.] Oi tuhat, on see aga kannatamata.

Mrs. Dot [väljas]. Kas härra Klattane on kodus?

Freddie [kasa]. See on ju minu tädi!

Blensk. Mrs. Dot!

[Entreurs paugutab kinni]

Gerald. Soch! [Tõuseb üles annab oma klaasi Freddiele
see seab ta kandimise pääle. Gerald seisab seljaga
publikumi poole].

Charles [wäljas]. Härra ei ole kodu, armuline proua
Mrs. Dot [wäljas]. Tihi jutt, ma pean hädapärast
temaga rääkima.

Charles [wäljas]. Kahetsen wäga, armuline proua,
härra Halstane läks mawalt wüe minuti eest
wälja. Kas armuline proua ei juhtunud talle
trepi pääl wastu?

Mrs. Dot. Ja, ja, ma tean juba.

4. etendus.

Endised. Mrs. Dot.

Mrs. Dot [on wäga ilus, itlemata chie riides proua,
etaw, haasidamline ja wäga otsukohene]. Aha,
terwe seltskond! [Kirjutab kõigi kolme poole lahkelt].

Charles, kuidas wüite teie nimwodi luisata?

Charles [wäga tõsiselt]. Härra Halstane ei ole mitte
kodu, armuline proua. [Wõtab laudlina thee-
laua sahtlist ja hakkab lauda katma.]

Gerald [annab Mrs. Dotile näht]. Charles on keeletu
teie ülespidamise üle.

Mrs. Dot [naerdes]. Katsuge et wälja saate, Charles, ja arge seda enam teinekord teha. [Waatab Gerald'i otsa ja siis pöörab uuesti Charlesi poole]. Seisnuguseid asju ei tule küll nõudari mel ut uol paremates perekondades mitte ette, mis, Charles?

Charles [hangelts]. Ei, armuline prona.

Mrs. Dot [waatab Gerald'i otsa]. Ma nägin parajasti üht oma waukeritest uksi ees, sellepärast tahtsin ühe kord järele kuulata, kas te rahul olete.

Charles [jääselt]. Chillega, armuline prona?

Mrs. Dot. Ollega, miidugi! Kas te siis ei tea, et mina Worthley ja kompanii portier ja ale olen?

Charles. Selle mõtte pääle ei oless ma ialgi tulnud, armuline prona.

Mrs. Dot. Ja nii hääd olut nagu minu oma, ei leia te kusagilgi selle hinnast! Seda wõin ma uhkustamata täendada. [Gerald wõtab Mrs. Dot'i mantli ja paneb sohwa pääle. Mrs. Dot raputab Blennil rüüt.]

Gerald. Te wõite minna, Charles. [Charles sammub uhkelt wälja, paneb türuksed kinni, naerdes].

Paris õnn, et ma talle praegu üles ütlesin, sest Charles

ei jääks kindlasti mitte majasse, kus teda nii sügavalt haavati.

Mrs. Dot [paneb oma kärvotikuse lara pääle].
Minule tule suurt löbu teda nokkida. Siiga nal-
jaks on see, kuidas ta varjata katsub, et ta
selgesti teab, kes mina olen. Ællepruuli lesk!
Huh! Ta on nii kole peene ja suurtsugune! Freddie
Rõõmustab mind, mu pruus, et sa liia tööga oma
närvisid ei riku.

Freddie. Ma olin Plenkisopi juures eimul. Ma
olen täna hommiku juba vähemalt pääle 50 ne
armupalumis-kirja ära vastanud.

Mrs. Dot. Ma sain kuulda, et ta siin on ja tulin
üle, sest et ma tungivalt temaga rääkima pean.
Gerald poole. Te pole mulle veel sugugi ütelnud,
et teie rõõmus olite mind näha saada!

Gerald. Ma pole selle üle ka mitte üsna selgusele
jõudnud.

Mrs. Dot [mitte põrmugi haawatud]. Siis ütlege vä-
hemalt, et ma ilusasti riides olen.

Gerald. Väga ilusasti! Seda ma arvan! Terwes Son-
donis pole rihtegi daamit, kellel julgust jatkus

seida müri riides käia. [Lähub peegli juurde]. Ja
kübar...

Blenn. See kübar on kuulmata! Aga moodus,
mis?

Mrs. Dot. Ah armas James, te võite ju minde
isna kõlbulise inimese olla, aga riidedest ei
mõista te midagi.

Blenn. Kahju, et tänapäev kenad viisakad
prouad ennast nii riidesse seavad, et neid hoo-
pis milligiks muuks võib pidada.

Mrs. Dot [pöörab tema poole]. Ärge ennast ometi
naeruvääriliseks tehke! Iga naesterahva ideal on
ju, kui ta natukenegi enesest hoolib, nii kahe mõt-
teline välja näha kui iganes võimalik. [Wõtab leen-
toolis istet.]

Gerald [lähneb talle natukene]. Ma ei või teid kahju-
mitte paluda istet võtta.

Mrs. Dot. Ei tee wiga. Ma võin ka ilma palumata
istuda.

Gerald [istub laua otsa pääle].

Mrs. Dot. Kui teie mõllete, et ma ära lähen, enne kui
te mulle vähemalt 150 küsimise pääle mastust
pole andnud, siis eksite te wäga. ~~Enites tahaks~~

ma teada saada, misparast te juba mitu nädalat enam minu pool ei ole käinud. Teiseses, misas te mind ei kutsu, kui teil wööraspidud on, ja kolmandaks, misparast te mind wöige parema melega wälja misxaksite, kui ma esimest korda tei poole tulin.

Gerald. Cha ei käinud tei juures selleparast, et mul palju tegemist oli.

Mrs. Dot. Ah!

Gerald. Täna lasksin ma ütelda, et ma kodus ei ole selleparast, et ma halvast tujus olen.

Mrs. Dot. O!

Gerald. Ja ma ei wõi teid paluda siia jääda, sest et ma teie külalisi wotan.

Mrs. Dot. Aha! Kui see keegi on, keda ma tunnen, siis jään ma siia, et talle tere ütelda, ja on see keegi, keda ma ei tunne, siis jään ma alles öieti siia, sest et ma näha tahan, kes see on.

Gerald [naerdes]. Kui waja, wöiks ma teid ju ka wäewölmuga wälja saata. [Siigub tema poole].

Mrs. Dot. Kui te mind paudulate, karjun ma!

[Ja tuleb wähekesi lähemale, tema karjub]. Freddie!

[Waatab Gerald'i otsa, siis Blenki ja Freddie otsa, naeratab].

Gerald [läheb lanna juurde tagasi].

Mrs. Dot. Ah, Freddie, ma unustasin ju hoopis ära.

[Wõtab kirjad taskukesest välja]. Siin on terve wõim kirju sinu jaoks: kolm wäikeso jäänud pastori, kes oma arweid ei suuda maksta ja seitse abitarwitajat daamit igapäes ühe puudustkannataja mehe ja kuusteistkümmene lapsega.

Blenki. Kui kõlbluse wastane!

Mrs. Dot. Kui neil igal ajal üks puudustkannataja laps ja kuusteistkümmend meest oleks, oleks see veel rohkem kõlbluse wastane.

Blenki. Kas teate, et te selle läbi palju rohkem rahju teete kui kasu toote, kui te oma arweid nii pimedast pääst välja jagate?

Mrs. Dot. Ah, mis, tee wana iriseja. Võib ju olla, et enam jagu neist, keda ma arvan, seda suguugi ära ei teeni, mina wõin aga neid wähesi, kellel täiesti häda on ainult siis aidata, kui ma kõigile wäheke annan. [Annab Freddiele kirjad, paneb kotikese jälle tagasi lanna päale].

Freddie. Pean ma kobe nad ära wastama?

Mrs. Dot. Jalamaid!

Freddie [kumardab tema üli ja waatab talle ja Geraldide naeratades otsa]. Sulle läbi saad sa aya ainult minust lahti. Blenkinsop on ka meel olamas.

Mrs. Dot. James, minge ühes ja uuadase järgi, et Freddie need kirjad ka viisakalt kirjutab. [Blens. tõuseb püsti]. Ta teigi alles nüüdsama oma riigiek-sami ja ta õigest kirjutamine on meel kaunis nõrk. [Gerald lähleb taga poole, paneb Freddie ja Blenkinsopi tähele.]

Blens. [lähleb viisedes naise poole par. nätt, tema järel Freddie]. Te võite meid ju kutsuda, niipea kui oma saladustega valmis olite.

Mrs. Dot. Ära kirjaniärkisiid ära unta, Freddie, kas kuuled!

[Kad. lähuvad ära par. poole. Freddie jätab naise lahti. Gerald võtab kandiku laua päält par. nätt, kus whiskey jne. pääl seisab ja ulatab neile wälja.

Freddie näsa on näha, kui ta kandiku vastu võtab. Gerald paneb naise kinni ja pöörab Mrs. Doti poole].

Gerald [naerdes]. Teil on julgest, mrs. Dot! [Tõmbab
tooli lanna juurde]

Mrs. Dot [muutunud häälega]. Mis teid piinab,
Gerald?

Gerald [üllatatud]. Mind?

Mrs. Dot. Kas te ei tahaks seda mulle ütelda, mulle,
oma vanale sõbrale?

Gerald [läheb kamina juurde, sargib tuld, siis jälle
Doti juurde, wahaeg.]. Mitte midagi, kusjuures teie
mind aidata võiksite, mrs. Dot.

Mrs. Dot. Jätke uneti see „mrs.“ ära, see teeb nii
vanaks, nii kolmekümne aastaks!

Gerald. Te olete waimustaw naesterahwas, ja
me olime hääd, truid sõbrad. Mul on armas,
et te tänna olete tulnud, nüüd möin ma teile
uneti üsskordgi ütelda, kui tänuks ma teile
olen kõige teie lahkuse eest.

Mrs. Dot. Mis teie süäl kokku lobisete.

Gerald. Ma olen nimelt wimmasel ajal väga
palju raha wälja andnud ja olen praegusel
silmapilgul kaunis tääras seisukorras.

Mrs. Dot. Tänuks, kui mõtlemata minust. Mul on

akati nii kule palju raha, et mul ial meeldegi ei tule, et teised piinlikus seisukorras võiksid olla. Ja ma olen teile veel nii palju kulusid sünnitanud: teatripiletid ja tollad ja Jumal teab mis kõike! Ma võlgnen teile vist juba terve varanduse.

Gerald. Tühi jutt, te pole mulle midagi võlgu.

Mrs. Dot [nihutab temale lähemale]. See ei tohi enam niimoodi edasi kesta. Tulevikus ma saan mina.

[Gerald protesteerib]. Miu ühiseid löbusid ma ruma la raha pärast ei ohverda, seda ei tule mul meeldegi. [Gerald tahab uuesti protesteerida]. Ärge olge smiti lapsiv! Te teate ju, mul on kümme kord rohkem, kui ma võlja anda jaksan.

Gerald. Ja sellepärast tahate mulle salaja oma rahakott pihku pista, eks ole, et mina kellnikele ja kutsarile ära võiks maksta. Ei, sääl pean ma värga tänama!

Mrs. Dot. Siis peame lihtsamaga leppima, ja sviidame tänasest päevast pääle mulitsarandtega ja jätame taxametri slusasti kõrwale.

Gerald. Mulitsarandte jaoks ei jätka mul küll ka vist enam.

Mrs. Dot. Siis läheme jalgsi.

Gerald. See asi pole sugugi naeruväärt, armas
mrs. Dot.

Mrs. Dot. Siis ütlege mulle oneti viimaks, mis
siis õige lahti on? Seda peab oneti korraldada
wõima.

Gerald. See kõik waevalt küll. Ma olen kõrwuni
wõlgades. Siis spekulerisin ka natuke lühese
pääl, ma arvasin, et selle läbi ennast päästa
wõiksin, ja nüüd on need äranõetud artsia rai-
ped langenud, sellest silmapilgust saadik kus
ma nad ostsin.

Mrs. Dot. Seda teevad artsiad ikka, kui inimesed
neid ostavad, kes neist midagi ei mõista.

Gerald. Seda oleks ma wast veel ära kanda jõud-
nud, aga nüüd astusin ma õnnitumal kombel
ühe wana sõbra eest wastutajaks.

Mrs. Dot. Jumala pärast, kuidas võisite te ainult?

Gerald. Ja wandus, et ta raha ära maksab.

Mrs. Dot. Kui neil raha waja, siis wõeldawad nad
kõik nagu trükitult, mehed niisama kui naesed.
Kõik ja nüüd?

Gerald. Ja, kui ma oma võlad ära maksan, jääb mulle küll umbes 500 naela järele. Sellega tahtsin ma Ameerikas oma õnne katsuda.

Mrs. Dot. Nii siis, selle peisa jutu lähikene mõte on see, et teil pankrott olete.

Gerald. Täielikult.

Mrs. Dot. See rõõmustab mind!

Gerald. Dot!

Mrs. Dot. Mul on sest kahju, aga see rõõmustab mind. [Rahulikult]. Ainult Ameerika mõte on loll.

Gerald [tõuseb üles ja seab end tema kõrvale selg publikumi poole]. Mis jääb mulle mind üle? Aafrikas ei ole enam midagi peäle harata.

Mrs. Dot [pöörab end ümber, vaatab talke otsa]. Teie Teie rumal mees!

Gerald [pöörab tema poole]. Kuidas, palun?

Mrs. Dot. Teie olete ometi nende liigist, kes ennast rikka naise läbi päästavad, kui oma raha on läbi löödud.

Gerald [lähleb pikkanisi tagapoole]. Täna väga! Ma ei usu mitte, et ma ial raha pärast naist võtan.

Mrs. Dot. Ärgu tehke ennast naeruvääriliseks! -
Ma ei ole veel kunagi kuulnud, et see armastust
vähendaks, kui kellelgi inimesel noorel lesel
60,000 naela aastast sissetulekut on.

Gerald [pöörab ümber. Wäheaug, tuleb ette poole].
Kiste sellega üige tahate ütelda?

Mrs. Dot [vaatab tema poole ülesse]. Armas sõber,
ma ei ole onneti mitte hoopis päa pääle langenud.
Teie mehed arvate ikka, me naised olene pime-
dad, kui me mitte päraani silmadega sääl ei
istu. Meie näeme mõnikord kinniseetud silma-
duga läbi seinte.

Gerald. No, ja mis olete te näinud?

Mrs. Dot. Nii mõndaigi. Ma olen näinud, kuidas
teie silmad särana lõinwad, kui ma tuppä as-
tusin. [G. on kohmetu]. Ma olen näinud, kuidas
teie armukadeduse pärast peaaegu pööraseks
läksite, kui keegi rumal poisike mulle mõne
labase meelituse ütles. Ma olen näinud, missuguse
õndsusega te mind teenisite, kuidas te juhust
votasite mulle montlit ümber panna ja - ma
võin ju eksida, kuid see kõik on mind kindlasti

uskuma pannud, et te mind armastate. Teile
 enesele on see asi arvatavasti silma wahel
 jäänud, aga see tuleb ainult sellest, et teie, mehed,
 nii halatseniseväärt rumalad ja lühikesse
 nägemisega olete.

Gerald [tõsiselt]. See pole mitte väga suuremeelne,
 et te praegu minu üle pilkate.

Mrs. Dot. Ma ei pilka ja sügugi Teie üle. Ma
 olen nii rõõmus ja õnnelik ja nii liigutatud.
 Algses uskusin, et ma seda enesele ainult ette
 kujutan, sest et ma seda nii südamest soovisin.
 Kui teie käsi värises, kui ta minu omast kin-
 ni hoidis, arvasin ma, et see ainult minu
 käsi on, mis väriseb, aga nüünaas, kui ma mitte
 enam kahewahel ei wõinud olla, et te mind nii-
 sama armastate nagu mina teid, siis olin ma
 nii õnnelik, et kaks tundi järgimööda wahet-
 pidamata nutsin. [Gerald laskis ta käe lahti]. Ja
 ma pidin terve tuosi täie puudrit ära tarwi-
 tama, et jälle mõistlik wälja näha.

Gerald. Dot, te saate mind põlgama. Ma olesin
 ammu juba teile ritlema pidanud, et ma —

nihlatud olen.

Mrs. Dot [rohkedes]. Gerald!

Gerald. Ma olen uasta otsa Nellie Sellengeriga
nihlatud.

Mrs. Dot. [hääreng]. Misparast ei ole te mulle
seda ütelnud?

Gerald. Keegi ei pidanud seda veel teada.

[Mrs. Dot pöörab end ära]. Ma ei suutnud seda
mõtet ära kanda, et teid kaotada. [Ta astub
ta juurde, kumardab ta üle, paneb parema
käe ta toolileeni pääle]. Oh Dot, Dot, ma armastan
teid, ainult teid! Kõigest südamest, kõigest hin-
gest! [D. näoilme avaldab suurt rõõmu, mida
ta tema sõnade juures tunneb. G. suudleb ta rätti].
Ma olin ju nii rõõmus, et te viimases oniti mind
sundisite seda teile ütleva.

Mrs. Dot [pöörab tema poole]. Ma ei saa mitte
sõnast aru.

Gerald [lasub käe toolileenilt noha langeda]

Kas te tunnete Nellie Sellengeri?

Mrs. Dot. Ja. Ma õppisin teda ju Sellengerite
juures tundma.

Gerald. Kii siis poolteise aasta eest sain ma
kord maal sõprade pool Kelliiga kokku.

Me olin kolm nädalat üheskoos - mis pean
ma teile veel ütleva? Ma pidasin ennast
üles nagu rümal poisikene.

Mrs. Dot. Teise sõnadega, et Nellie aimus noor
tüdruk oli, hakkasite ta ümber libitsema.

[G. nokutab]. Aga selle pärast poleks teil veel tarris
olnud teada kosida.

Gerald [wabandades]. See oli käitsa nojemata, mul
müsil pole aimugi, kuidas see tuli.

Mrs. Dot. So.

Gerald. Me lõncisime õhtu pargis ümber, etse häbe-
matul kumpuistel; sääl siis tuligi nagu tulema
pidi.

Mrs. Dot. Ja tema ütles muidugi ja. Kahesateistküm-
ne aastaga võidakse ikka ja.

Gerald. Aga lady Sellenger ei tahtnud sellest midagi
teada. Nellie pidi hoopis parema partii tegema.

Mrs. Dot. Väga mõistlik selle pruua poolt. Ta toi-
metas käitsa õieti.

Gerald. Seda ma ei tea. Kui ta nõuus olesks olnud,

oleks vssild terve see lugu kolme nädala pärast igavass läinud. Aga ta türgus nii lahureta viisil vastu ja keelas Nelliel ära minuga suksa saamast; miidugi teada saime siis ühte puhku kõrgis konditareides kokku.

Mrs. Dot. Wäga sündmata! Ja väga halb rõhule!

Gerald, lõpuks andis siis lady Sellenzer lubamise, et ta siis nõuus on, kui me vasta pärast nisa- ma motleme nagu seenord. Siis läks ta aastaks Nelliegi reisima.

Mrs. Dot. Ja millal ta tagasi tuleb?

Gerald, Ta on kahessa päeva eest tagasi jõudnud, aga ma pole Nelliet veel näinud. Täna on aasta müüda ja täna hommiku wara sain lady Sellenzeri näist kirja, milles ta küsib, kas ta täna ühes Nelliega theeks minu poole tohib tulla.

Mrs. Dot. Ah nii, või siis neid võtate te.

Gerald, Ja. [Waatab nelli ja lähub akna juurde].

Mrs. Dot. [pöörab end omastoolis ümber tema poole].

Ja mis te talle ütlete?

Gerald, Täewas, mis võin ma talle ütelda? Tuba nimeval aastal ei elanud ma just enam korral-

dotud oludis, aga praegu olen ma täitsa pankrotti
 Ma saan teda kuidagi paluma, mille mu sõna
 tagasi anda.

Mrs. Dot. Siis on ju võike korras. [Tõuseb püsti.]
 Kispärast katsute te siis kõigist jõust mu
 südant raskesti teha?

Gerald [täheb kannina juurde, kõneleb, tulle waadates,
küüd kannina-sinisi pääle toetatud]. Ma ei taha
 just mitte ennast kiita, kuid ma usun, mul oleks
 täiesti võimata alatu olla. [Töörab tema poole].
 Ma ei astu mitte tagasi, kui Nellie minu sõnast
 kinni peab.

Mrs. Dot. Nellie saab ennast hoidma. Ta tänab Juma-
 lat, et sinise silmaga pääseb.

Gerald. Ma pean teile rahjaks veel midagi ütleva.

Mrs. Dot. Veel midagi? Tehke mulle aimust meele-
 hääd ja ärge mulle sellega tulge, et teil mine-
 wik on, sest seesugused asjad on mulle täiesti
 võõrkoik. [Istub sohva pääle].

Gerald [tuleb sohva paremalt poolt]. Sellel poole
 minu minevikuga midagi tegehist. Te teate
 oneti, et ma lord Hallingtoniga sugulane olen?

Mrs. Dot. Ja, nii umbes wiiteistkümmendas künis, eks ole? Nii naugelt sugulastega ei uhkustata.

Gerald [naerab]. Mineval aastal oli veel kolm perekonnaliiget olemas, kel minu esipärandsõigus oli. Need kolm on kõik surnud. Kui nüüd lord Hollingtonile midagi juhtus, oleksin mina ka pärija.

Mrs. Dot. Ja lady Sellinger oleks teie kosimisega nõus.

[Gerald istub tema kõrvale]. Miks peaks aga lord Hollingtonile midagi juhtuma? Ta on ometi üsna noor inimene, eks ole?

Gerald. Üsna noor.

Mrs. Dot. No waadake. See saab kahesakümne-
mend aastat vanaks, küll te näete.

Gerald. Soodetawasti. [Ja paneb par. käe tema kõrvale sohwa lee nile.]

Mrs. Dot. Gerald, ütlege mulle veel kord, et te mind armastate.

Gerald [naeratades]. Seda ma ju praegu õieti veel ei tahi.

Mrs. Dot. Ja - Gerald, te peate mind naeseks wõt-
ma, ma nõuan seda. [G. paneb pah. kõrwarre]

tema imber, D. paneb oma par. käe tema käe pääle.]

Oieti olete te ju otse jõledal kombel mu südamega mänginud. --- Issand Jumal, kui õnnelikud me saame olema! Ma olen nimelt südame põhjas päris hää poiss, kui ma rature, waewa näen, ja sellest igawisest ümberkolamisest olen ka tüdinunud. Ma hakkam nüüd koduses minema. Ma hakkam teie sunke nõeluma ja selle üle kiirmsasti siinama ja saan ilinimlikult õnnelik olema.

[Helistatakse, nad jääwad silmapilguses liikumata paigale, siis pöörab Dot end ukse poole, nad waatawad teineteisele otsa, G. nimitab pääd.]

Gerald [tõuseb piisti, waatab aknast wälja]. Sääal nad ongi. [Wõtab D. mantli ja paneb selle par. pool akna juures olewa istme pääle].

Mrs. Dot, Koigewõgewam, neid mõlemaid sääal sees olen ma täitsa ära unustanud. [Awarab ukse süögituppa, astub ukse päält tagasi]. Ma ei tahares teid segada, aga kui te wiimases oma saladustega lõpule olete jõudnud, siis võiksite nüüd täiesti theed jooma tulla.

[Blensk ja Freddie par. poolt, lähuvad samina juurde].

Blensk. Ma panen häämeeliga tähele, et te väga hääs kuigus olete.

Freddie. Mis olem päris kangeraks mülmunud.

Mrs. Dot. Gooditavasti ei olnud teil mitte hall sääl sees vodata, mis?

Blensk. Kõidseu, ma mülmün kõige arusaamini jäämure õhukonnas, iseäranis kui läbi akna müud ei näe kui paljast müüri, ja kui mul seltsiliseses aimult teil üpeleg, Freddie on.

Gerald [seal koolia laua juurde ja lähel tulijatele vastu]

5. etendus.

Endised. Charles. Siis lady Sellenger ja Kellie.

Charles [ukse juures, teatab]. Lady Sellenger, poeili

Kellie Sellenger. [Lähel ära].

Järgneva etenduse ajal tulib Charles tagasi theed kinnis. Lady Sellenger astub sisse, tema järel Kellie.

Lady Sellenger [tere umbes 50-aastane proua.

Siis roogu, elaw ja taas]. Tere, mu härrased.

Ha! Proua Wardley! [Lähel Doti juurde raputab

ta nätt]. Waga armas.

Gerald [läheb Nellie juurde, raportab ta nätt]. Na, kuidas näsi näib, Nellie? [Lady Sellengeri poole].

Te tunnete omegi härra Blenkinsopi?

Lady Sellenger. O ja! Aga ma ei kiida teda.

Blensk. Kas võib küsida misparast?

Lady Sellenger. Selle pärast, et te tsünimur, miljonär ja paissomees olete.

Mrs. Dot. Kuidas meeldis teile Itaalia?

Lady Sellenger. Seda maad kiidatakse rohkem kui ta väärt on. Kõik palju mehelemineemisealisi tütreid ja nii vähe kõlbulikka mehi.

Mrs. Dot [läheb Nellie juurde, annab talle nätt].

Gerald [esiteleb]. Härra Perkins.

Freddie [tuleb ettepoole].

Mrs. Dot [Lady Sellengerile]. Minu õpueg ja sekretär.

Charles [tuleb kahe taldrekuga, [võlkuvad ja noogid], mis ta laua peäle pah. nätt asetab, lähel selle peäle liivukse kaudu välja].

L. Sellenger. Kui huvitav. Väikes peasegus ütelda, kui romantiline.

Gerald (esitab esiteledes), Preili Sellenger.

Freddie (raputab Nellie nätt), Wäga armast.

S. Sellenger. Missuguni imeilus kleit, prona Worthley.

Mrs. Dot (näeb rõõmustatud olevat).

S. Sellenger. Teie kannate alati nii silmatorka-
selt omapäraseid riideid.

[Gerald astub Freddie ja Nellie juurde. Gerald
palub Nellie käelikutuste läbi theed sisse wa-
lada. Nellie istub sohva pääle pah. nätt, Freddie
astub pah. poole Nellie].

Mrs. Dot. Seda teen ma oma õllele reklamises.

S. Sellenger. Ma kahitsen iska, et ma seda juna
ei taha, aga õlu teeb paraks, [S. Sellenger lähub
pah. nätt oleva lana juurde, istub, Nellie on talle
kassi theed sisse walanud, mille Gerald talle
sinna on toonud. Blens, tombab enese jaoks
ühel istme pah. pool oleva lana juurde, võtab
theed ja joob. Freddie võtab koogetaldreku ja
tahab lady Sellengerile ulatada. Gerald võtab ta
käest kaldreku ära, pakub lady Sellengerile. Wi-
mane katab, G. annab Freddiele kaldreku tagasi, kes
ta lana pääle pah. pool seab. Blens, pakub mrs.

Dotile noorki, see tännab. Mellie annab Freddiele kassi theed.]

Mellie [Mrs. Dotile]. Kas tahan teile tassi theed anda?

Mrs. Dot [käheb theelaua juurde]. Kui paluda tahan.
[Istub sohva päiale pahem. pool]

Mellie. Suhkrut ja koort?

Mrs. Dot. Ja, palun.

[Gerald on lady Sellengeri juurde astunud. Wiimane on kassi theed tema käest vastu võtnud. Teised istuvad theelaua ümber ja ajavad juttu.]

S. Sellenger. Tulge õige siia, Gerald. [G. seab end ta kõrvalle]. Te võite vist küll arvata, mispärast me täna oleme tulnud.

Gerald. Ja muidugi.

S. Sellenger. Istuge õige siia ja tehke nägu nagu kõnelesime ilma üli.

Gerald [istub].

Mellie ja Freddie [naeravad].

Gerald. Natuke raske on seisugust asjoo ükskõikselt harutada.

S. Sellenger. Ah annas, noor sõber, kui elu raskeks ei tuleks, oleks igavust võimata ära kannatada.

Me poleks ju loomasadest paremad initegi, kui me hingestamisest ja me seltskondlike seisukord meile muud ei teeks.

Gerald. Väga õige.

L. Sellenger [kõnnatamata] . Te võiksite lahkesti mulle vähekeste vastu tulla. Mis minul teile ütelda, pole just mitte armas. Ma ütlesin teile juba poolteise aasta eest, et see abielu lollus oles, nüüd ütlen ma teile, ta on võimata. [Seab oma tasku laua peäle ja lähleb taga poole.]

Geraldi näost on näha, kui rõõmus ta on selle pöördi üli. Ta tõuseb javaldi üles ja nixutab mrs. Doti poole pöörga. [Ihulana juures naerdaakse]. Armastus on ju väga kena ja häa, kuid tasuks mõne vilitsa majaloksi eest kusgil alvimurgas pole ta siiski mitte.

Gerald. Sentimentalne pole te sugugi, lady Sellenger.

L. Sellenger. Ah mis, kõige väiksemas onnis on muuni - - seni kui noor ja sale oldakse. Kui kümme aastat abielus on oldud, võib Juma lat tänada, kui suures majas, mis kõige uueaja

komfordiga on sisse seatud, mitte igapäev ei riidle.

Gerald. Te heitsite ometi armastusest abielusse, lady Sellenger?

L. Sellenger. Just sellipärast tahaksigi ma oma tütarit sellesama rumaluse eest hoida. Nüüd mõnikümne aja korra otseskohtiselt. [Theklaus naer]. Teised ei kuule ometi mitte päält?

Gerald [pilkn teiste poole heitis]. Neil on oma asjadega tegemist. Kii siis, mis on teil mulle ette panna?

L. Sellenger. Armas Gerald, ma ei ole kindlasti mitte rahaahne, sest ma tean, et rikkus õnnelikkus ei tee. Aga ma tean ka, et te mu tütarit korralikult üles pidada ei jõua, kui teil mitte vähemalt 2000 naela aastast sissetulekut ei ole.

Gerald. Seda on koguni veel liig vähe.

L. Sellenger. See pole ei väikene vnn ega suur palee, vaid seisusevääriiline elamine.

[Kellie tõuseb püsti, lähub akna juurde istub akna istme peale, Freddie lähub tema järele, nad on väga ametis keineteisega. Pälenk. tõuseb üles, istub sohva

pääle mrs. Doti kõrwale. Freddie istub Nellie
paremale pääle armalana pääle.]

Gerald. Ma ütlen teile parem kohe, et mul väga
palju äpardust on olnud. Ma mõtlesin palju
raha teenida, kuid asi läks kahjuks wiltu.

L. Sellenger. Ah, sellest on mul kahju. Aga see teeb
müü asja seisukorra kindlasti lihtsamaks.

Gerald. Suresti. Ta teeb abiolu [waatab Nellie poole]
käitsa wõimatus ja jätab mulle ainult ühe
wõimaluse.

L. Sellenger. Kahju, et te wõene olete, Gerald. Teil on
kõrpooldest suurepäralised omandused.

Gerald [hõuseb püsti ilma pilku Nellie päält pööra-
mata]. Mis seisukohta aga Nellie selle juurde wõtab?

L. Sellenger. Ta on väga kinnine, wacne laps.
Ta ei räägi ial oma tundmuste üle.

Nellie [naerab]. Aga härra Perkins!

L. Sellenger [waatab pahaselt ümber]. Aga kui ühel
tütartlapsel kolm Londoni saioni selja taga on, siis
oskab ta ka paratamatusest uhkusega üle saada.
Ja kuidas käib lord Hallingtoni käsi?

Gerald. Ta tahab naist wõtta, niipea kui ta Indiast
tagasi jõuab.

S. Sellenger. Kui temale midagi juhtuks, parandaks
teie seisukord hiilgavalt. Kuid seda soovida on
jumalakartmata. Seda te ometi loodetavasti ka
ei tee?

Gerald. Ei ialgi. Just vastuvõks, ma tahaks, et te
sada aastat elaks.

S. Sellenger. Ja ta saab kindlasti viisteistkümmend
last. Nõukade meeste juurus on see harilikult nii...
Miks ei räägi te kohe Nelliega, siis on see lugu
teil möödus.

Gerald [astub natuke tagasi tema juurest]. Nüüd
kohe, teiste juuresolekul?

S. Sellenger. Just sellepärast. Ma ei tahaks teile
kummalegi võimalust anda sentimentalises
saada.

Gerald. Te olete tõesti väga prantiline.

S. Sellenger. Sentimentalsustega ei saa oma tüdruku
nõistlikult mehele panna. [G. liigub temast eemale,
ta ~~peab~~ toda käeliiqutusega tagasi]. Jumala pärast,
ärge Nelliet nutma ajage, ta läheb tänna õhtu palli-
pidule.

Gerald [võtab ta kassi, kõneleb Nelliega, läheb siis

mrs. Doti juurde, seab oma kassi kandikse
päale, istub mrs. Doti selja taga]. Ma tahan
natsuda võimalikult asjalikult rääkida.

S. Sellinger. Ma. Blenkinsop. [B. tõuseb üles mrs.
Dotile väikest kumardust tehes]. Mul on teiega
vanake natsuda.

Blenkinsop] tulib ettepoole, seab oma istme pari.
kätt oleva laua pahemole poole.] Teematate mind.

[Nellie ja Freddie jutuaajamisesse vajunud].

S. Sellinger. Te lasite täna hommiku Picadillys
keretamata miist mööda.

Blensk. Palun vabandust. Ma ei näinud teid.
Ma tulin parajasti sõjaväe-kantseliseist, kahtsin
korraks järel kuulata, kuidas meie vaeste poiste
käsi käib sääl India piiril. [Võtab istet, pöörab
Geraldi poole]. Ütle viige, Halstane, kas sa ei ole
Hollingtoniga sugulane?

Gerald. Ja, mispärast?

Blenkinsop. Ja, aga kas ja siis ajalehte ei loe?
Täna hommiku siis Timesis. [Ta võtab ajalehe
kätte, lähub tagapoole, selg publikumini poole].

Gerald. Mul oli täna nii palju tuska ja meele-

paha ja mitte minutitgi rahu, nii et ma leheluge-
miseks mahti pole saanud. Mis on siis juhtunud?

Blensk. Selgesti pole veel teada, oli ainult lühike
telegramm. Sääal Indias, kusgil piiri ääres on
mässuliste päris muaslanikkudega midaagi olnud.

Kellie [tuleb vähe ettepoole].

Blensk. Üks kutaljon oli näsu saanud mässulisi
karistada ja praegu omdakse täitsa ilma teadeteta
mii muste üle. Kardetakse, et lugu halvasti on
lõppenud.

Mrs. Dot [vaatab ümber, vaatab aknast välja,
siis Blanski otsa]. Mis oli siis aga lord Kallingtonil
sellega tegemist?

Blensk. Tema kües oli väljakuulutus.

Kiisk [pääle Blanski vaatavad Geraldi otsa].

Gerald. Kõigevägewam Jumal!

Blensk. Sojawaal-nantselid ei olnud sõnumid. Ohtu-
sed lehed toovad loodetavasti telegrammi teateid.

Gerald. Ma arvasin, et sa seda tead, ja mul oli
meeltest ära läinud, et sa Kallingtoniga sugulane
olid. Väga kaugel, eks ole?

Gerald. Ja, ma tunnen teda waevalt.

S. Sellenger. Aga kui temaga midagi peaks
ollesse juhtunud —

Mrs. Dot. Ohtused lehed peaks omi juba ilmi-
nud olema. Freddie too õige üks leht.

Freddie [läheb ette pak. p. akna juurde ja avab
selki].

Gerald [hilistab kamina juures]. Ei, Charles
rõõb minna.

Charles [tuleb sisse].

Gerald. Charles, tooge õige ruttu ohtuse leht, aga
ruttu, palun.

Charles. Väga häa, armuline härra.

[Freddie läheb pak. p. akna juurde, teeb selki lahti,

Gerald astub tema juurde, mõlemad vaatavad
välja. Charles lähleb välja, paneb entreuse kinni,
jätab tiivorse lahti. — Wäheaeq. ...]

Gerald. Noh, mis saame ju näha

S. Sellenger. All kubisel omi lehemüüjatest.

Kuhu jääb see inimene nii kauaks?

Gerald [astub akna juurde tagasi]. Sel pole mist
midagi tähtsust, miks peaks siis just praegu
lord Hollingtonile midagi olema juhtunud?

Mrs. Dot [par. küsi G. poh. näewarre pääl, tungiwalt]
Gerald!

[Freddie waatab awrast wälja. Mrs. Dot lähel kapi
 juurde awande wahil].

Freddie. Sääl on Charles. Na, jooksnud ta just si ole.

Gerald. Kas ta lehemüüja kätte sai?

Freddie. Ja. - Mis pagaw ta sääl siis teeb?

Gerald. Tuhad ja tuline, sääl seisab ta ja laeb lehte!

[Lähel entremise juurde ja awab selle.]

Freddie. Nüüd tuleb ta.

Gerald [tuleb tagasi tuppa, jätab ukse lahti]. Koh,
 Jumal tänatud! Nüinaks oneti tuleb ta trepist
 ülisse. Ma wõis kalle mööda kõrwu anda.

Kõik [sisawad liikumata kõige kõrgemas põnewuses]

[Gerald sisab, nägu publikumi poole].

6. etendus.

Endised. Charles, neskelt, ajaleht käes paneb ukse
sinni.

Gerald. Tont wõtaks, kuhu te vieti jätte? [Rebib tal
ajalehe käest].

Charles [tähtsalt-uhkelt]. Ma lootsin nii palju kui
 wõtsin, mylord.

Gerald [kes kiirel pilgul lehte waatab, waatab üles ja wahib tarretult Charlesi otsa]. Mis te sääl ritlete?
 [Charles põusab tagasi ja seisab naise pääl pah. pool, Gerald wahib lehte, Mrs. Dot läheb taga poole, Freddie astub tema juurde, Nad kõnelwad silma-
 pilgu sees. Mrs. Dot waatab Kellie otsa, kes ettepoole
kuimardab]. Wacne mees, just nüüd, kusta naist
 wõtta tahtis!

Charles [naise juuris]. Käsewad mylord rübarat ja
 palitust tuma?

Gerald. Jätke mind emeti rahule, mis te minust
 oieti tahate?

Charles. Wabandust, mylord, ma arwasin my-
 lord soovivad wast sõjawäekantselisse minna.

Gerald. Pidage wiige oma suu.

[Charles läheb ära tiivukse kaudu, mida ta enese
 järel kinni tõmbab. Lady Sellenger tuleb ettepoole,
 Mrs. Dot loeb lehte]

S. Sellenger [wäga rõõmus]. Ah kõige südamlikum õnne-
 soov, mu armas Gerald.

Gerald. Aga, ma palun teid, emeti mitte juba nüüd.

S. Sellenger [täis wagtust]. Ma mõistan, et see asi

teile südamesse lähel, aga viimaks oli ta ometi
sünnilt naugelt sugulane. [Lähel Geraldist mööda
Kellie juurde].

Blenk. Mis siin vieti sünnik?

[Freddie tuleb ettepoole, nagu tahaks ta Blenkile
selitust anda].

Gerald. Kas sa siis ei kuulnud, kuidas see eesel Charles
mulle mylari ütles?

Mrs. Dot. Gerald pärilb seisuse ja varanduse.

Blenk. [vaatab Geraldit otsa]

Gerald. Ja. [Wäikene ohramine].

[Freddie toob Kellie mariti].

S. Sellenger. Kas ma parem ei hakkaks minema?

Te tahate ometi kindlasti nüüd üksi olla oma
mõtitega, armas Gerald. [Kellie tõuseb piusti].

Gerald. O, palun, ma ei tahaks teid ära ajada.

[S. Sellenger lähel Geraldist mööda Blenkinsopi juurde,
viimast jumalaga jättes. Gerald lähel Kellie juurde,
Charles on Blenkinsopi kübara ja ilikune toonud,
mida see ta käest vastu võtab. Blenkinsop lähel
arena juurde par. kött. Charles aitab tal kuube selga
kõmmata. S. Sellenger annab Mrs. Dotile kött. Freddie

ootab tiivuse juures Nellie mantel näes. (Nellie).
Ma tahtsin sulle ennist midagi tahtsat ütelda,
Nellie.

Nellie [vaatab talle otsa, läheb silmad maha], che
ei saanud täna sugugi juttu ajada.

L. Sellenger [seab end Geraldil par. kätte, Freddie
aitab Nellie mantlisse, kes tema juurde tagasi on
astunud.] Seda parem. Kui nagu asjaseisuskord
praegu on, pole teil, jumal tänatud, isastele
muud kui ainult hääd ütelda. [Gerald wahib
kalle arusaamatuses otsa. Freddie pöörab end
Nellie poole ära, Charles lähleb tiivusest wälja,
seda lahti huides kuni lady Sellenger ja Nellie wäl-
jas on. Lady Sellenger, Benningsop ja Nellie han-
kavad minema. Benningsop annab mrs. Dotile
näht]. See tuli ometi just parajal silmapilgul, mis,
Gerald? [Ära tiivuse kaudu].

Nellie [wäljas pool tiivust]. Jumalaga, Gerald!

[Freddie toob oma ilikune ja kühara kaminasimsi
päält, lady Sellenger ja Nellie ära]

Benningsop. Koh, jumalaga mu poiss. Wünnaks pole
teda üssoi mist tundnud ja sina oled meile

nõigile armas. Ma ei suuda sulle sugugi ütelda, kuidas ma rõõmustan, et sa nüüd kõigest muredest vaba oled.

Gerald. Ma annan oma parima kae ära, kui ma Hollingtoni jälle elavaks saaks teha.

Blenk. Jälleenäginiseni. [Jätab ukse lahti, ära].

Mrs. Dot [paneb lehe laua pääle]. Oota mind väljas väikesi, Freddie. Mul on Geraldiga veel midagi kõnelda.

Freddie. Jälleenäginiseni, Gerald. Imekena tüdruk, proua Sellinger.

Gerald. Jumalaga!

Freddie [läheb ära].

[Gerald paneb selle järgi kui entree ukse kinni kinnunud, tiivusse kinni, jääb seisma, käsi ukse küljes.]

Mrs. Dot. Kati?

Gerald. [käsi inka veel ukse küljes]. See sõnum jõudis just tund aega liig vara perale. Nüüd on mul käed köidetud.

Mrs. Dot. Mis te sellega tahate ütelda?

Gerald [tuleb ettepoole]. Nellie andis mulle oma jäsõna, kui ma waene olin ja mul elus ishtegi kohta

palnud. Nüüd riuas ma riuas olen ja lugupeetud,
ei või ma ütelda: „Ma olen järel mõelnud, ma
ei taha sind.“

Mrs. Dot. Mida nimetate teie ainkuseks?

Gerald. Noh, mul saab vist nüüd 7000 naela
sterlingit aastast sissetulust olema.

Mrs. Dot. [nägu publikumi poole]. Sellega ei saa
te omagi ära elada. See on ju naeruväärti. [Istub
toolileeni pääle, par. pool lauda, par. kätteskül].

Gerald. [naeratades]. Olevat minesi, kes vähemagi
läbi saavad.

Mrs. Dot. Kellele olete teie päris üsnõrk, seda
nägin ma kõhe esimese pilguga.

Gerald. Kuidas nii?

Mrs. Dot. Kui mina teid armastaksin, ei tuleks
ma see suguses viltsasti istuvas keldikuses
teie silma alla. Kuidas undrime istus!

Lihtsalt võimata!

Gerald. [tuleb tema juurde, istub par. p. neskül oleva
oleva laua par. ääri pääle]. Ma ei saa nüüd
tagasi astuda, Dot. Te peate sellest aru saama.

Mrs. Dot. Ah mis! Mina olen tuhakarda vanam

Kelliest. Mina olen lõbusam, paremini riides, ja mul on viis automobili. Ja võib ju minust vast paar aastat noorem olla, aga ma tunnen enese nagu seitsmeteistkümneme aastase olevat. [Waatab tema poole üles] Ka? - Ja kui teil ihtegi wiisakust oles, siis ütlesite, et ma waevalt nii wana wälja näen.

Gerald [kurwalt]. Ma ei leia wäljapääsemise teed. Mrs. Dot [hakkawa pahameelega. Touseb üles, lähel pah. poole akna juurde, toob oma mantli].

Ma näen, te soovite sellele piinlikule etteastile lõppu teha. Ma ei taha teid kauem tülitada. [Pöörab tema poole]. Miss ei lähe teie sõjaväekantselisse?

Gerald [astub tema juurde, haarab ta katest kinni, D. tuleb, nagu tahaks ta end lahti kiskuda, G. tõmbab teda ettepoole]. Ma ei wõi teist selkomehel lah-

kuda, Dot. Te peate ometi aru saama, et ma teisiti ei wõi - Dot, kas me ei wõi sõprades jääda?

Mrs. Dot [tõmbab oma käe tema omast taskasi, mõtab oma käikotikese laua päält, karvitab oma taskurätti]. Pääsi on, et Kelli tundmused ei saaks haawatud. - - Sõprades - hm! -

[Isik par. p. oluwa sohwa pääle].

Gerald. Dot, Jumala pärast, ärge rääkige nii. Te purustate mul südame.

Mrs. Dot. Teie südame? Ma sooviks, et ma seda võiks purustada. [Tõuseb püsti, seab end par. poole sohvast]. Kui teil midagi tassus polnud, siis olin ma Teile hää küll.

Gerald. Dot!

Mrs. Dot. Önn, et teil lellepaig mitte kahessa päewa hiljem ära ei surnud. Kui olete teie uneti mitte kahesest abielust pääsenud.

Gerald. Ma ei mõista teid.

Mrs. Dot [pahaselt]. Gerald Halstane ei mõinud ju suuri näudnisi üles seada. Sellele oli rikas, kodanikuseisusest tõllepruudi lesk hää küllalt. [Geraldi suust tungib pahane hüüd]. Aga nüüd on olukord teine, kas ole? Kolmasteistkümmes lord Hollington peab oma perekonna aue silmas pidama. [Läheb aene juurde, selg. Gerald].

Gerald. Nüüd räägite lollust ja nimelt meeliga.

Mrs. Dot. Kas te arvate, ma ei tea, mis inimesed minust ütlevad? Täna õhtu on suur pidu minu pool ja pooled minu võõrastest arvavad: „Hispaarast vieti käidaks selles majas? Ja on ju küll päris kena naesterahvas, aga selleksõnda ta iseka hästi ei sinni. [Istub leintoolis]. Teda leidub küll igal^{pool}, nii siis peab ta iseka comme-il-faut olema, ja viimati on tema juures alati väga lõbus.“ Kui ma mitte nii rale rivas ei oleks, kõneleksivad need koid veel koguni täisiti.

[Gerald võtab ta pahemast käest rinni ja kõneleb temaga nagu vallatu lapsega].

Gerald. Kes teid praegu näeks, peaks teid küll hirmus lapsikuks.

Mrs. Dot [tõmbab oma käre ära]. Ja seda keelepessmist, kui teie mind olesks neeseks võtnud! „Kes olesks uskunud, et Halstani selle võtab. Halstaniid alid ju iseka nii oma seisuse päiale uhked.“

[Gerald protesteerib].

[Dot seisab üles, läheb lanna juurde istmele, istub nesti]

Kelliega on muidugi asi suutu teine. Tema on ju üks sündinud, mina ainult üks teataw. See sugust ei wõta lord Hallington naieks.

Gerald (kõwasti). On see tõesti teie kindel arwamine, et ma teid teie raha pärast kosi-
da tahtsin?

Mrs. Dot. Ja muidugi.

Gerald. Teie sõna selle pääle?

Mrs. Dot. Ei. Muidugi mitte.

Gerald. Täna.

Mrs. Dot. Ärge sellepärast veel ei tea mis arwase. Mul on armsam tore mõnnekal, kui annal
aunnees.

Gerald. Dot, ütlege, et te mu pääle pahane ei
ole, palun.

Mrs. Dot. Ei.

Gerald (wahkaga, kuna ta räägib, litsub ta elektri-
kella nupu pääle kammina juures, siis tuleb ta
ette D. juurde). Ma pean nüüd kohjuses minema.
Ma pean nüüd tõesti sõjaväekantseleisse
minema.

Mrs. Dot. Minge ometi.

Gerald. Kas te ei tahaks minuga ühes tulla?

Mrs. Dot. Ei, ma votan siin Freddieid.

7. etendus.

Endised. Charles.

Charles. Mylord käsewad?

Gerald. Kübar ja ilikumb.

Charles [lähel ära].

[Gerald lähel Mrs. Dotist mööda, nagu tahaks ta ära minna. D. hoiab teda tagasi oma kätt ta pahuna käwarre pääle pannes. Ta jääb seisma ja waatab talle otsa.]

Mrs. Dot. Kas te armastate Nellie Sellingeri?

Gerald. Palun ärge nõudke mult wastust selle küsimuse pääle. — Kui Nellie oma sõna tagasi ei nõua, votan ma ta naases.

[Charles tuleb kübara ja palituga. Mrs. Dot tõuseb piisti, waatab Geraldi tähelepanelikult kuna minnane ilikumb käe pääle wotab].

Gerald. Nägemiseni. [Ära, jätab tiivuse lahti].

Mrs. Dot [mantel näe pääl, pöörab Charlesi poole].

Ütelge õige, Charles, olite te kunagi abielus?

Charles. Kaks kord, armuline proua.

Mrs. Dot. Ja kas elu pole teid õpetanud, et naisterahvas, kui ta endale midagi päha võtab, harilikult oma tahtmise läbi viib?

Charles [nägu publikumi poole, ohates]. Oo ja, armuline proua.

Mrs. Dot. Siis oleme ühel arvamisel, Charles, [ära läbi tiivuse, paneb entreuse kinni.

Charles järgneb talle tiivuse kaudu].

[Eesriie.]

Teine waatus.

Tagasin: waade Themse pääle.

Käitelawa Terrasse Mrs Wortley maja
ees Themse ääres. Ees paremat kätt maja,
Paremat ja pahemat kätt maja küljes suu-
red klaasuksed. Maja ees sammaskäik
kolme sambaga. Sellest käigust viiwad
mitu astet aeda. Ees parem. kätt astme-
te kõrval pilliroost tool. Keskkel, wähe
pah. pool aiabaud ja tool, selle taga
suur tihe puu. Pah. kätt ees leentool,
pahemal küljel, wõkern tahapool
wäämsawudest ümbritsetud ja siin-
nitatud lehtõõne. Taga pahemalt
poolt kuni keskele teliskivi müür.
Müüri ääres, pea aegu keskpaigas, lille-
peenar. Paremat kätt taga maja ta-
gast algades kuni keskpaigani terrasse.
Terrasse äärt mööda poolringis pink.

Terrasse on tagapool balustrade läbi
 püüratud. Poolringis pingi kes ümargu-
 ne laud. Terrasse pääl seisavad waa-
 sid kaswudega. Kõigil pool kõrged
 oitswad roosipuud. Taga paremat kätt
 on maja ehest ja wäänkaswudest umbri-
 tsetud. Väikene kaetud laud miss
 Macgregori kõrwal.]

[Paremat ja pahemat kätt regisseuri ist.]
 1. etendus.

Miss Macgregor. Mrs Dot.

[Miss Macgregor istub püüratud toolis ja õmb-
 lib. Wanapöole rahulik daame rõhn, wähe-
 nurgeline, wäga hääsüdamlis ja lahke,
 peened kombed. Mrs Dot istub aiatooli
 pääl tagapool, käes ajaloh, tõusub püsti,
 kortsutab ajaloh pilus korrku ja tuleb ette-
 poole.]

Emily [õmmeldes.] Armas laps miss sa
 ei istu ja kord rahule ei jää? [Mrs. Dot
 läheb jälle tahapöole.] Sa oled nüüd wä-
 hemalt kümme penikoormat ära jook-
 s-

nud.

Mrs Dot [astub Emily taha.] Ma olen tu-
liwihane! [Hoiab talle kortsunud aja-
lehe wastu.] Kas sa lehti oled lugenud
täna?

Emily. Ma katsusin mitu korda, aga
kuna sina terve hommiku jaluti ta
ots trampisid, ei läinud see mul sija-
maale veel korda.

Mrs Dot. Sus ole häa ja kuule seda siin.
Saewas, kes selle selle nü ära on kortsuta-
nud! [Silub lehe siledaks ja laseb.] Oma
kihulusest annawad teada: lord Hol-
lington ja Elinor Selenger, kadunud
kindral Robert Selengeri ainuse tütar.

Emily. See on niind kaks kümnes kol-
mas kord, et sa mulle seda kuul-
tust ette loed. Hakkab juba wähe iga-
waks minema.

Mrs Dot. Selle üle wõib aga ka sur-
nuss wihastada, kui ajalehest loed
et mees, kellega abielusse tahad astu-

da tuisiseid sammusid teeb, et kedagi teist kosida.

Emily. Kas sa ei tahaks mulle wahast ütelda, mispärast eiige sina temale minna tahad?

Mrs Dot [kummardab ettepoole wõtab lehe ja ütleb Emilyle otse näkku.] Mispärast üldse kellegile minna tahetakse?

[Wiskab ajalehe laua pääle toob oma päewawarju, mis puu najale on seatud]

Emily. Selle küsimise pääle ei ole ma oma elu 55 aasta sees weel wastust leidnud.

Mrs Dot [teeb pahaselt oma päewawarju nõõri lahti.] Wististi on et sellepärast et ta tark on, ilus ja lõbus.

Emily. Minu ei leia sugugi et ta nii ise-ärans tark oleks.

Mrs Dot [teeb oma päewawarju lahti.]

Muidugi mitte. [Läheb pahemale poole, tõrkab teda warjuga, Emily taganeb]

Ta on rumal nagu lammas. Seda ütlesin ma talle, kuni hingetus jäin.

Emily. Sa is eäranis ilus ei ole ta siiti ka mitte?

Mrs Dot. Just selle vastu, enim inetu.

Emily. Aga sina leiad igatahes vist, et ta väga lõbus on.

Mrs Dot. Ei tule mul meeldegi. Igawaks pean ma ta.

Emily. Ah!

Mrs Dot [paneb väija kinni.] Aga mina olen endale päha võtnud temale mehele minna, ja mida rohkem taistusi tee pääl ces on, seda kindlamaks läheb minu otsus.

Emily. Minule on arusaamata, miks sa mitte iht neist kenadest, jõukatust meestest pole armastama hakkanud, kes sind saada tahavad.

Mrs Dot [paneb oma päevaväija laua pääle võtab pahimal pool lauda istet.] Aga tema tahab mind ju saada.

Emily. Ah!

Mrs Dot. Sa armastab mind hullu -

pööra

Emily. Igatahes on tal kentsakas mees sul-
le oma armastust näidata sulle läbi, et
ta ennast teisega ära vihlab.

Mrs Dot. Ah Sumal! Sa tead ju kui ru-
malad mehed on.

Emily [kindlusega] Oo, ja!

Mrs Dot. Sa on idealist, nagu enamjagu
mehi. Sa armast taewas kuidas näeks
maailm wälja, kui mitte nii palju
praktilisi, mõistlikka naisi ei oleks.
[Sa pilk langed kogemata ajalehe ja
kummutuse päale ta kargab piisti,
wõtab ajalehe kortsutab ta kooku ja
wiskab ta üle wõre järve.]. Oma vihlu-
sest annawad teada.

Emily. Sa mis sa nüüd teha tahad?

Mrs Dot. See p see just ongi, mul pole aimu.
[Süüb minexit]. Poole tunni pärast on
terwe seltskond siin ja mul ei ole wähe-
matgi aimu mis ma päale pean hak-
kama. Terwe lamasin uneta ja murd-

pääd, kuid midagi ei tulnud meelde.
Emily Mis jaoks sa neid õieti rutsu-
 sid!

Mrs Dot Ma mõtlesin kui nad sin-
 mul silma all on, tuleb mul wahet-
 mõni mõte. Gerald oli ometi mulle luba-
 nud šuwesteks siia sõita, ja selkepäras-
 t palusin ma Sellengerisid ka tulla et ta
 mitte ära ei ütlex. [Wätas päewawarju lava
päält, lööb lahti.] Lady Sellinger on miidu-
 gi rõõmus kui ta kusagil kahensa päewa
 priid rõhutatied saab [Kuuluse automobili
ette sõitwat ja seisma jääwat. Dot lähed ter-
rasse pääle.] Saäl tulewadgi Jimmy Bles-
 kinsop ja Freddie. Ma ütlesin sulle et nad
 pääle puurkesti wälja tahtsiwad tulla,
 eks ole?

2. etendus.

Endised Mason. Siis Blenkinsopp ja
Freddie

[On kuulda kuidas nad wäljas räägiwad.
Freddie on wäwilises suweilinnas. Mason

kasib Blenkinsopi ja Freddie sisse astuda.]

Mrs Dot. Tere, Jimmy.

Blenkinsop [läheb tema juurde.] Tere, kuidas kasi käib?

Mrs Dot. Tere, Freddie. [annab mõlemli kätt.]

Blenkinsop [Emilyle.] Tere, armulisem!

Mrs Dot. Te tulite just parajal ajal kohvikis.

Blenkinsop [põlglikult.] Kohvikis! [Mason seab väikse lauakese pahemale poole istet, jääb lauakese juurde seisma. Blenk tõmbab automobili-küue seljast ära ja annab Masoni kätte, kes taha seisma jää.]

Blenk. [Mrs Dotile.] Keige päält tahaks ma ennast pesta.

Mrs Dot. Lollus! [Pöörab Freddie poole.]

Freddie võib teie eest oma kasa pesta.

Freddie [läheb pahem. poole keskele.] Ma olen kogu jälle siin. [Läheb majasse.]

[Läheb majasse.]

Mrs Dot. Istuge. [Blenk. istub Emily k pah. poole.]

Kui te kohvi ei salli siis tahate muidugi meie õigusega nii riidetud oled juna.

Blenk. Ei tule mulle meeldegi. Mul on nii meeles, nagu oleksin ma siin kord iseäranis hääd wana Rheinweini joonud. [Kutsus Masoni käelikutusega.]

Mrs Dot. Rheinweini, Mason! [Mason ära majasse] Ah, armas James, ma olen hirmus õnnetu. [Istub kama pääle, waatab talle otsa.]

Blenk. Sedamoodi näete te ka wälja.

Mrs Dot. Apropos kuidas näen ma õieti wälja? [Tõuseb üles.]

Blenk. Noh, pole wiga.

Mrs Dot [tuotab tema tooli leeni pääle.]

Kas olete kunagi armastanud, Jimmy?

Blenk. Ei, ialgi. Jumalale tänu!

Mrs Dot. Seda ma ei usu. Koik inimesed armastavad. Mina ka.

Blenk. Jumala pärast, ometi mitte mind?

Mrs Dot [naerab.] Teie lambapää.

Blenk. Kuidas nii? Ma leiaks selle wäga armsaadawa olewat.

Mrs Dot [tuob oma istme tema juurde, istub.]

Emily istub nende wahel. Misspärast ei ole tele eieti naist wõtnud, James?

Blenn. Sellepärast, et mul hää jagu rii-
gesündinud meeleterawust on. Sellepä-
rast, et ma juba warajasel noorusel lei-
duse tein, et suurem jagu mehi sisse
kukuvad, mitte sellepärast et nad hää-
meelega abielusse astuda tahawad, waid
et nill kõneainest puudus.

3. stendus

Endised. Mason, kellel üks teener kan-
nub käib kandikut klaasidega, weinipude-
liga, kristallkannuga, kausikene jäätük-
kidega, tsitroniga, sibiriga jne käes hoi-
des. Mason teeb ainult kergelt tegemist
kandikuga, lähel tahapoolse seab end
pab. poole lenda. Teener seab kandiku
laua pääle, lähel selle järel ära majasse

Emily. Paljukaalus leidus.

Blenn. Sa kuudas weel! Waewalt sain ma
ta tehtud, nii hakkasin ka juba salongi-
juttuajamises end harjutama.

Mrs. Dot. Ma pole veel kunagi tähele pannud, et te isäranis waimurikas olesite olnud.

Blenk. Waim polnud mulle ka mitte nii tähtis kui kindel olex. [Panab tsitroni kristall-kannu sisse.] Mina wain nii iteldav igas sadulas istuda. [Panab Waldmeisteri kannu sisse.] Waewalt lahtipuhkenud õie tegin ma keeletuks paari tähendusega maaparanduse üle. [Panib jääd kannu sisse.] Ja hilise neitsi meelearahetlikud katsed läksid puruks lihi-kestete ette lugemiste wastu kõrgema mõteteaduse üle.

Emily [naerab, tõuseb üles ja lähleb oma tööga pahemale poole taha, kuhu ka istub.]

Mrs. Dot [siljaniile najatades] Kui keegi mulle ette lugemise peab kõrgema mõteteaduse üle, pean ma oma kohuseks häbelik olla.

Blenk. [püürab tema poole.] Lõbusad

lesed raskelt määratavas vanaduses.
 [D. istub sirgelt] põgenesid mu teadmiste
 eest modern drama kohta. [Pöörab Emi-
 ly poole.] Kõlb lised piigadi tein kahju-
 taks usuteadliste mõtte teradega. [Walab
 Rheinwani kannu.] Tihti pääsesin mõne
 ilusa silmapaari hädaohust klassiliste
 luuletajate tsiterides. [Katsub bowlet.]
 Viimase abinõuna xii mille wägisi
 tõi seid kesjamõtteid' kaela ajada taheti
 aitas siis kindlasti mõni päätükse konver-
 sationi lexikonist.

Mrs Dot. Ma ei usu mitte üht sõna. Teie
 olete wanaks. peisiks jäänud sellepärast,
 et teid keegi pole tahtnud.

Blenk. Olge õiglane, teie teate ometi kõige
 paremini, et mina aimuse te tutwatest olen,
 keda teie ilmatu rikkus veel pole sundi-
 da jäänud teile armuawaldust tegema.

Mrs Dot. Minu rikkusel pole kõige wähe-
 matgi tegemist mu auustajatega. Ainult
 minu suurel isiklikul kenadusel. [Tou-

sel puustis. B. walab kannust klaasi. Mrs
Dot lähleb astmeteni.]

Emily. Wimmaks emeti tuleb Freddie. [Freddie
tuleb majast.] Kus sa vieti nii kaua olid?

Freddie [helkall flaneli-üliskond.] Ma pa-
nin teised riided selga. Kui sinu sekretar
pean ma omaks kohuseks alati tiptop
riides käia.

Mrs Dot. Sa sellepärast vahetad sa seitse
korra päevas oma ülikonda! See on
liialdatud kohusetundmus. [Lähleb ter-
rasse pääle.]

[Freddie lähleb lauldes laua juurde
näeb Corlet, tahab kannu võtta. Blenk.
lõõb talke kae pääle, uniseb, täidab oma
klaasi uuesti täis, võtab ühe tühja klaa-
si walab pooleni annab Freddiele.]

Freddie [messis.] Täna- ma arvasin, et
pruuli Sillengerile wahest lõhu teks enne
theed wähe söudma minna.

Emily. Weimalik. Aga siis arwab ta wist
küll paremaks lord Hollingtoniga lootsi-

kus istuda.

Freddie [istub paremale poole, võtab hõbedase paberessi teesi taskust.] Selle juures kahtlen ma. Gerald on kindlasti hirmus kena mees, aga armastamiseks -- ei, ja päälegi veel nii noorele tüdrukule.

[Blenk. annab Freddiele klaas bowlet]

Mrs Dot. So, arvad sa?

Freddie. Muidugi. Võiksid sina wahest teda armastada?

[Kõik vaatavad Doti pääle.]

Mrs Dot. Huidku. [Freddie seab oma klaasi tooli alla, pääle selle kui ta on joanud.]

Emily. Kuidas peab siis see mees sinu arvamise järgi wälja nägema, keda üks noor tüdruk võib armastama hakata?

Freddie. Jja -- kuidas pean ma seda nii ütlenema. [Käpib oma shlippsi kallal, paberessi teesi kaant peeglikis tarvitades.]

Ometi igatahes küll wähekesi noorem

kui Gerald.

Mrs Dot [näitab sõrmega Freddie pääle ja naerab.] Nii nagu sina wast, eks ole?

[Blenk. naerab.]

Freddie. Sääb pole umeti midagi naerda.

[Waatleb ennast ikka veel kaane päält.]

On hullumaidgi.

Mrs Dot [Freddie pääle näidates, Emily poole.] Kas sa wõid emsele ette kujutada, et seda sääb armastama wõib hakata?

Emily. Jumala pärast!

Freddie. Te olete ju wäga lahked. [Blenk. paneb paberossi põlema.]

Mrs Dot [toetab ennast naerdes Blenki tooli leni pääle.] Na, ja teie, Jimmy, kui te noor tüdruk olesite, kas wõiksite oma südame Freddiele ära kaotada?

Blenk. [waatab Freddiele kaheldes otsa.]

Ülgasest öeldud, seda pean ma wõimal-
tuks. [Kõik naerawad.]

Freddie. Teie teete inidid otse naeruwäär-
liseks.

Mrs Dot. Ei wõi just ütelda et ta ilus olemis
Blenn. Ei ennem selle wastand.

Freddie. Olge teie niid üsna wait. Teid
jätan ma iga noore tüdrukku jures wariju,
kui ma ainult tahan.

Blenn. Lullus!

[Marion tuleb majast, tabletti ja kohvi-
kannuga. Täab etes tahapoolle seisma.
Teener tuleb, tabletti pääl kaks kohwitassi,
koor ja suhkur. Teener wõtub Emilyle
tassid, see wõtub ühe ja suhkurt ja koort.]

Mrs Dot. Miss ei peaks ta naesi oma järtle
hulluks teha waima, nagu iga teinegi.

Emily. Seda uskavad nad kõik, need
wõllaroad.

Mrs Dot. [ile tuleb üks niste.]

Freddie. Koh, minu arwan igatahes, et prii-
li Sellengeril minu siinoleku üle roh-
kem rõõmu saab olema, kui teie siin-
oleku üle James Blenkinsop.

Blenn. Sa tunned teda ju waewalt, sa nägid
teda ju ainult üks ainus kord.

Freddie. Sellest on mul küll, et otsustada, et ta inimesena tüdruk on. Meisugune saab sellest kohe aru.

Blenk. [ironiliselt.] Tä pigistab sul mist kätt, jumalajäätmisel, mis?

[Teener läheb pikkanisi Mrs Doti juurde. Mason valab kohvi Emily tassi. Siis seab ta amast-tenni kõrvale.]

Freddie [vaheaeg, naeratades, paneb paberossi põlema.] Väga õige.

Blenk. Koh selle üle pole sul tarvis nii uhke olla, seda teigi ta nimelt minu ka näib nii ta viis olevat.

Freddie. Missugune lollus! Tõie kätt peaks ta pigistama! Missugusel tüdrukul tuleks seda meelde.

[Mrs Dot on terve aja ta otsa vahtinud. Teener seisab ta kõrvale tabletiga.]

Emily Thomson panus sulle kohvi mu Cups. [Freddie ümises üht wüt.]

Mrs Dot [müttesse wajunud.] Ma tänan. Tõ wõite minna.

[Teener ära, tema järel Mason]

Freddie. Miks sa mulle üteti nii otsa wahid?
Kas mu shlips on wiltu?

Mrs Dot. Sa oled tüesti päris ilus piiss
[Freddie suitsetab.] Seda pole ma veel
ial nii märganud, nagu praegu.

[Emily ja Blenk waatawad Mrs Doti
otsa uudishimulikult, mis ta nüüd üteti
mõtleb. Mrs Dot seab oma päewawarju
püu vastu ja lähleb ringi ümber püü]

Freddie. See ei aita sulle midagi, sa tead
ju, Inglismaal keelab seadus abielu
tädi ja õepoja wahel.

Mrs Dot. Sa kes sind lühikestes püustes
pole näinud, see peab sind kindlasti
täiskaswanuks.

[Blenk ja Emily naerawad.]

Freddie [haawatud] Mis sa minust õige
tahad?

Mrs Dot [järelmõttelikult.] Wõimata see
just ei ole, et mõni neer tüdruk sind
armastama hakkab. Selle mõtte pääle

põlmed ma siamaani sugugi tulnud.

Blenk. Ahha, teil on siis kohane naene
tema jaoks ja tahate ta nüüd tanu
alla panna.

Freddie [jook]

Mrs Dot [paneb talle äkitselt käe selja
pääle, nii et tal kukku lähed] Freddie!

Freddie [kõhib.] Monoh!

Mrs Dot [tõmbab ta piusti.] Mine nüüd
mängima, Freddie.

Freddie. Lõika oma narvustega, lase ome-
ti ära juua.

Mrs Dot [võtab talt koha ära, seab
laua päale, liukab D. pahemale poole,
alumisest astmest päale.] Mine, Freddie,
mine mängi liivaga, mu laps.

[Helistatakse valjusti. Wahearg.]

Emily. Sääl nad on. [Tõuseb piusti, jä-
tab oma näputöö tooli päale, lähed
laua juurde, seab tassi sinna päale,
pöörab maja poole, siis ära ühes Mrs.
Dotiga]

Mrs Dot. Gule ühes. [Mõlemad ära]

[Freddie tuleb ettepoole, tahab Blenki täit klaasi suu äärde tista; Blenk peatab teda, võtab oma enese klaasi ja juob.]

Freddie. Mis minu võaruslisel tädil täna õige on?

Blenk. Kui wana sa oled, mu poeg?

Freddie. Kaks kümmend kaks ja weerand, mispärast?

Blenk. Onnis wanadus, kus enmast pagana poisiks peetakse, aga sa oled siiski wana küllalt teada, et naeste tüjud arusaamatad on.

Freddie. Ah mis lollus, mina näen igast naesest läbi esimese pilguga.

Blenk. [ironiliselt.] So? Teesti? Ja kas tuleb sul ka mõnikord paljast müüri nähes mõte, et teisel pool ka veel midagi peaks olema?

[Freddie lähleb paremale poole lehtwõlvi juurde. Wäljas suur kõnelemine.]

4. etendus.

Endised. Mrs Dot, Emily, Lady Sel-
lenger, Nellie, Gerald.

[Mrs Dot ja Emily tulwad ühes Lady Sellengeri, Nellie ja Geraldiga. Koik elawalt juttu westes. Koige enne ilmuvad Emily ja Nellie ja lähewad sammasste wahelt läbi terrasse päale ringpingi juurde, Nelliel lahtine päewawari käes. Freddie katsub Nellie tähelepäanmist oma päale pöörata. Lady Sellenger tuleb keskm. samba wahel olewa awansi juurde, Mrs Dot teise, Gerald ilmub keskm. juures. Lady Sellenger tuleb ettepoole, Blenk. küseb püsti, seab end paremale poole lauda. Mrs Dot istub ees pah. nätt olewa istme leeni päale.]

Lady Sellenger. Meil oli tore sõit. [Awab päewawari, tuleb astmeid pidi alla.]

Missugune imeilus aed. Kui romantiline. Mind waimustab kõik romantiline.

Blenk. Millel kuldne tagasein.

S. Sellenger [annab talle kätt.] Kas teie ka siin olete. Teie kuri keel!

Freddie [läheb Nellie juurde.]

S. Sellenger [läheb kava ette keskel ja istub.
Blenn. on talle sinna tooli seadnud ta
paneb päwaraju kokku.] Te olete küi-
ge kõige kurjem keel Londonis ja mul
on kole hirm teie ees.

Blenn. Ma olen parem kui mu kuulsus.

Mrs Dot [läheb tahapoole, Freddie taha
pannes. Võtab oma päwaraju, seab end
Blenni taha.]

Blenn. Kui ma noor olin ütles kord
keegi kogemata, mul olewat kuri keel
ja nüüd praegim ma ainult kõige süü-
tama tähenduse ilma üle teha, kogu
väljaks: küll on kuri keel.

S. Sellenger. Mu armas härra Blenkinsop,
mida kõik ilma ütles, on harilikult tões-
see on üks meie seltskonna alustest.

Blenn. Oma paha kuulsuse omanda-
sin ma seetähti, et ma kord täenda-

sin, keegi väene noormees, kes omale palju vanema rikka naise võttis armastawat oma naist väga vanaduse vahest ja rahast hoolimata.

L. Sellenger. See oli ka väga õel tähendus.

Mrs Dot [lady Sellengerile]. Te tunnete mu õepoega, eks ole?

[Gerald läheneb m^{rs} Dotile, nagu ta hakkis ta temaga kõnelda, D. pöörab end ära. G. lähleb tuiselt tahapuole kus ta vähe aja pärast istet võtab. Freddie lähleb Nellie Sellengeri juurde, kes talle nätt annab.]

L. Sellenger. Tere. Ma usun, me oleme juba kard kokku puutunud. Kas see ei olnud umbes neljatuhatümmet päeva eest, meie armsa Geraldil pool?

Freddie [Nelliele]. Armuline preili - kas olete mind hoopis ära unustanud?

Nellie [jeonistab oma päewavarjuga liiva sees. G. läheneb juures on ta päewa-

warju kokku pannud.] Mitte hoopis.

Freddie. Plus ilm täna, mis?

Nellie [taewa poole üles waadates.] Imeilus.

[Nad lähewad rõõmsalt naerdes ring-
istme juurde terrasse pääle.]

Mrs Dot [paneb neid salaja tähele.]

Emily [Lady Sellingerile.] Kas ma näitan
teile niid teie tubasid?

L. Sellinger. Ja, palun.

[Emily lähleb Mrs. Doti seljatagast üles
rampe pääle. Freddie ja Nellie on püsti
tõusnud, nad naerawad ja lobisewad, ku-
ni Mrs. Dot hüüab: „Freddie!”]

Mrs Dot [ühijusse wahtides.] Freddie! Freddie!

Freddie [Nelliel.] Wabandage mind silma-
pilgus, palun.

Mrs Dot. Kas Gerald'i tuba on korras?

Freddie. Ja, ma uun. [Mrs Dot teeb kannata-
mata liigutuse.] Ma waatan järele. [Nellie

seab end ühe samba najale.] Siimesega

käidakse siin ümber nagu teenijaga.

[Lähleb Nelliest mööda, annab talle mär-

ku: ma olen warsti jälle tagasi.]

Mrs Dot [waatab talle otsa, ta lähleb ma-
jasse.]

Kellie [tuleb wähe ettepoole.]

Mrs Dot [lähleb talle wastu, waatab Gerald'i
otsa, kes üles tõuseb ja paberessi põlema
süütab.] Ma rõõmustasin nii teie kihluse
kuulutuse üle. Minu südamlisum õnne-
soow.

Kellie [häbelik-kohmetult] Tänan wäga.

Mrs Dot [ette tultes.] Ma tunnen Gerald'i
juba mitu aastat ja ma olen otseskohe-
selt rõõmus teida nii õnnelikku nähes.
Ma ei oleks kenamat prunti tema jaoks
mõtelda wõinud.

L. Sellenger [astub Mrs. Doti ja Kellie
juurde, keputab Kelliile pale pääle ja
waatab Gerald'i otsa, Blenskile.] Terve
lugu on nii romantiline, eks ole? Sääb
te nüüd näete, wana-trüniker, et truu
armastus taritud saab. [Pöörab ära
minema.]

Emily. Palun siit ringi, lady Sellenger.
[Ära ühis Nellie ja lady Sellengeriga.]

Mrs Dot [on lady Sellengeri mõne sammuga
saatnud, ja siis jälle tagasi ettepoole tul-
nud. Geraldile.] Ma tahaks teile ka veel
õnne soovida.

Gerald [kangelt.] Täna. Kas mul jäl-
le palkonituba on?

Mrs Dot. Samutiugi.

Gerald [ära majasse.]

Mrs Dot. James!

Blenk. Mis on?

Mrs Dot. Kas te armastate mind?

Blenk. Kirglselt.

Mrs Dot [lööb jalaga vastu maad.] Te olete
hull.

Blenk. Ma ei või oleti mitte ei ütelda.
Ma pole oleti puupää.

Mrs Dot [pahemale poole taha minnes.]
Ma räägin aga täiesti tõsiselt.

Blenk. Jumala pärast. See mündab asja-
olu. Siis pean ma teie küsimist kõige

energiaga eitama.

Mrs Dot. Sa te peate täiesti võimatuks mind veel ial armastama hakata?

Blenn. Täiesti võimatuks, seni kui mul oma viis meelt pääs on.

Mrs Dot [pilku taha pahem. poole.] Kas tahaksite mind naieseks võtta?

Blenn. Aga - te viite mind ju päris piinlikku seisukorda!

Mrs Dot [pilku taha paremale poole.] Ärge otsige ettekäändeid.

Blenn. Kuid ka ei tea kui osav oled, lõpuks on kõigel oma piirid. Mis pean ma teile siis vastama kui te mulle oma abielu ettepanekuga pistoli rinna pääle seate?

Mrs Dot. Abielu ettepanek! Ma pole teile ühtgi abielu ettepanekut teinud, teie lammas!

Blenn. Siis tahaks ma teepoolt teada, mis te siis praegu tegite.

Mrs Dot. Ma pöörasin teie poole lihtsa küsimisega.

Blenk. Küsimisega, mida naesterahwad, Jumalale tänu, mitte tihti meile meestele ette ei pane.

Mrs Dot. Kas te siis ialgi asjalikku vastust mõistlikku küsimise peale ei suuda anda?

Blenk. Wabandage mu ausaadawat ärastust.

Mrs Dot. James, ütlege, kas te tahate mind naeseks võtta?

Blenk. Ei, mu ingel.

Mrs Dot. Paris tõesli mitte?

Blenk. Ma warrun seda teile.

Mrs Dot. Sa misgi asi ei wõi teid oma otsuse muutmisele wia?

Blenk. Ei mingi asi.

Mrs Dot [kergenduse ohkega.] Sündelge mu kätt.

Blenk [teib seda]. Te ei ole omi haawatud?

Mrs Dot. Just wastuoksas. [Waatab majasse]

Blenk. Sa wäikene Freddie arwab kõiki naisi läbi nägivat.

Mrs Dot [näitab waju vastu lauda,
toob enesele ühe tooli ja seab selle
Blennist pahemat kätt, istub tema
pah. poole.] Niid kuulake mind,
ma tahaks ühe tõiise sõna teiega rää-
kida [B. waatab talle otsa, tema waatab
maja poole.]

Blenn [karhikult.] Abielukiusimus on
ometi lõpulikult ära otsustatud, kas ole?

Mrs Dot [ikka pilk pahemale poole.]

Muidugi.

Blenn [suuremeelselt.] Siis wõite mi-
nult nõuda mis te tahate.

Mrs Dot [pöörab tema poole.] Ma tahaks
häämeeliga teid mõneks ajaks armas-
tama hakata.

Blenn [tõuseb pikkanisi üles, tõukab
oma tooli tagasi.] Te panete mind
inestama, armas Mrs Dot.

Mrs Dot. Teistele kõlaks mu ettepanek
wäga meelitan.

Blenn. Ja kui kaus peab teie armas-

tus minu wastu wältama?

Mrs Dot. Umbes kahensa päewa.

Blenk. Aga te tahate ometi einult nii teha nagu...

Mrs Dot. Muudugi. [Tõuseb üles, toob oma päewawarju.] Teie peate aga ka niimoodi tegema, nagu oleks see teile wäga meeltnõuda. Istuge.

Blenk [istudes.] Muudugi. [Tumedalt.] See lugu kõlab ju ka waimustaw.

Mrs Dot. Te peate mulle wastu tulema. [Nihkub talle lähemale, päaleselle kui istet on wõtnud.] Muudu ei lähe mu plaan nõrda.

Blenk [eenale nihkudes.] Kas te nõuate, et ma teie ümber libitseks?

Mrs Dot. Kui sellega mitte liig palju pole nõutud.

Blenk. Oo, mitte sugugi-hoidku. Aga kas te ei tahaks mulle ütelda, mis teil ees on.

5. etendus.

Endised. Emily [tuleb majast astmeid nõuda alla.]

Mrs Dot. Sääl on täd'i Emily. Ta tuleb nagu kutsutud. [Impulsivoliselt, Emilyle vastu minnes] Täd'i Emily, sa oled ometi päris kuldtükk. [Keerutab teda ringi.] Kas sa tahad mulle hirmus suurt meelehääd teha? [Litsub Emily ühe istme pääle pah. p. lauda, kuulatab selle järele wälja poole] Emily. Sa oled nii äritatud laps. Muidugi teada teen ma kõik sinu pärast, mis mõistuse piirides seisab.

Mrs Dot. See ei seisa aga mitte mõistuse piirides.

Emily. Pole wiga, ma teen seda sellegipä - rast. [Mrs Dot tõuseb' ules, kaelustab ja suudleb Emilyt.] Aga laps, minu kübar!

Mrs Dot. Ah mis, see wana kübar. Ma annan sulle uue. Nii siis sa pead ja - lamaid autoga Londoni sõitma ja mulle laulatuse luba muretsema.

Emily. Sulatuse luba.

Blenk. [kargab piis ti.] Sulatuse luba!

Mrs Dot. Ei, kaks. Ei wõi ial teada, mil -

hal seesugust äkki waja lähub.

Emily. Sa, aga niusugune luba peab
ometi kellegi nime päale olema wälja
antud.

Mrs Dot. So? Kuu rumal. [Stub] Koh,
siis lase üks Frederik Perkinsi ja Elinor Sel-
lengeri nime päale kirjutada.

Emily [kohub]. Aga armas laps - sa oled wist
meelst ära.

Mrs Dot. Ära räägi. See nagu ma sulle ütlen.
[Toonitades] Kuu üsna noort meest ja üsna
noort naesterahvast ainult wähegi osawalt
kokku wiidaks, siis astuwad nad tingimata
abielusse.

Emily. Aga nad ei tunnegi ju praegu üs-
teist.

Mrs Dot. Kuu inimesed abielusse astumise-
ga seni ootama jääksid kuni nad üs-
teist põhjalikult on tundma õppinud, siis
ei oleks maaxera pääl nii habemata
palju inimesi nagu neid praegu on.

Emily. Sa oled täitsa hull!

Mrs. Dot. Oh ei. Ma tean selgesti, mis ma teen. Gerald oma antud sõna ei murra. Mu ainuke lootus on Nellie.

Blenn [keputab Mrs Doti õla pääle, rahutult.] Aga missuguste nimede pääle peab teine laulatuse luba olema?

Mrs Dot. Anna Franziska Worthley ja [naeratab talle otsa] James Blenkinsopi nime pääle.

Blenn. Selle jaoks ma ennast ei ohverda. Ma ei anna oma nõusolemist.

Mrs Dot. Ei, ei, te ei jäta ometi oma wana hääd sõpra kimbatusesse.

Blenn. Mul ei ole ju midagi selle wastu, et te me wana sõpruse pääle tähenda te, aga kolmkümmend naela luba eest et jala päält ilma kuulutamata ennast võib lasta laulatada, see paistab mulle süügi wähe kahtlane!

Mrs Dot. Aga armas sõber, ma ei wõi teid ometi altari ette wedada, seda te ometi teate.

Blenn, See juures ei wõi midagi teada.

Mrs Dot Issand Jumal taewas, kas te siis ei näe, et ma Gerald Hollingtonile tahan minna, ja et ma südamevalu käes otsa jaan.

Blenn [pahaselt] Ei sellert ei märka ma midagi. Te olete terve kui purikas ja lähete iga päewaga parsemaks

Mrs Dot. See ei ole tõsi. Ma ei ole poolt nädalgi rassemaks läinud, viimase wüe aasta jooksul. [Pöörab Emily poole]

Emily. Kuudas sa siis aga Freddie ja Nellie Sellengeri nii kangele motled wia, et nad seda luba tarwitawad?

Mrs Dot [publikumip.] See on minu ari [Lady Sellenger ilmub terrassele, päewawari käes] Tee aga sin a miind, et Londoni saad.

Emily. Noh, siis Jumala nimel.

[Nü kui Emily majasse lähel, tuleb lady Sellenger Nelliega majast wälja. Emily jääb seisma ja kuuldtab jutuwajamist]

päält]

6. etendus.

Mrs Dot. Blenk. Lady Sellenger, Nellie:

Mrs Dot. Kas kõik oli teie soovimooda teie tubades?

L. Sellenger. Ja, tänan väga. [Waatab ringi.]

Ma olen waimustatud wäljawaatest.

[Blenk. nihutab tema jaoks tooli paigale.

L. Sellenger tuleb ette tooli juurde. Mrs Dot. waatab Blenki otsa, kõneleb lähedalt ettepoole. L. Sellenger lähedalt terrasse astmete juurde, jääb sõna tõsisest kuulduses seisma ja waatab Blenki otsa, kes jaatavalt nokutab]

Mrs Dot. Palun, võtke istet, mul on teiega midagi tõsisest rääkida.

L. Sellenger. Ah palun, härra Blenkinsoo, minge omelti Nelliega aeda wahakesse jalutama.

Blenk. Midagi tõsisest ei pruugi just mitte igakord midagi kõditawat olla, lady Sellenger.

S. Sellenger. Ah olge ometi wait, teie kole inimene.

Blenk [läheb tahapoole.]

Mrs Dot. See puutub aga Nelliesse ja ma tahaks häämeelega, et ta seda kuulab.

S. Sellenger [istub, paneb päevavaiju laua peäle.] Nii, siis palun.

Mrs Dot. See on oieti naeruväärt lugu, kuid süügi kaunis täbar ja ja Nellie üksinda võib ses asjas midagi korda saata.

Nellie. Mina? [Tõmbab tooli laua juurde, istub.]

Mrs Dot. Ja, armas laps. Mõtlege ümmetumal kombel on minu õepoeg teid armastama hakanud.

Nellie [naerab.] Ah, tühi jutt! [Kajatab end tagasi.]

Emily [kaob majasse.]

Mrs Dot. Minule on see otse arusaamata - ta on teid ju ainult üksainus kord näinud.

S. Sellenger. See on ju aga õige piinlik.

Mrs Dot. Ja, mind üllatas see ka väga, sest tema ei kuuldu sugugi nende hulka, kes

iga silmapiln lõrkele lõõwad ja niisa-
ma kiirelt jälle unustavad. Tema juures
juurdub misugune asi sügaval.

L. Sellenger. Mul on waesest poisist kahju.
Ma ei ole ka sugugi pahane ta peäle, sest
Kellie on ju Jumal tänatud, kindlates
kätes. [Wahiseg]

Mrs Dot [teeb grimasse]

Kellie. Dieti on see ju minule väga meeli-
tanu. Aga kuidas teie seda siis teate?

Mrs Dot. Ma ei ole mitte ainult tema tä-
di, ma olen ka tema kõige parem sõber.
Minu ees ei ole tal saladusi.

Blenk. No ja seda võib ju arvata.

Mrs Dot [astub Kellie tooli taha]. Tä on
täitsa kui naru teie järel. Tä jumaldab
teid hullupööra. Tä ei kõnele mille-
gi sõltgi muust, sest saadik kui ta teid
tundma õppis.

L. Sellenger. Kas ta siis ei tea, et Kellie
kihlatud on ja warsti mehele läheb?

Mrs Dot. Muidugi teab ta seda. Ma üt-

len talle seda ju ühtepuhku, aga see ei mõju kõigevähematgi. Tähtmata tärkab kaastundmus temaga, kui ta kirglisi avaldusi kuulab.

Nellie [kumardab ette, waatab põnewili Doti otsa.] Mis ta siis ütles, nii näituseks?

Mrs Dot. Arwatawasti sedasama, mis Gerald.

Nellie. Noh, et Gerald kirgline armastaja oleks ei wõi küll keegi kinnitada.

Mrs Dot [salajase rõõmuga] So?

S. Sellenger. Jumal tänatud! Ta wõtab sind ära ja sellest on mulle küllalt.

Nellie. Sellegi pärast wõiks ta kord ka millegiast muust rääkida kui ilmast, wõi näitusest.

S. Sellenger. Aga, armas laps, kuidas wõid sa ainult nimewõdi rääkida. Geraldil on suurepäraline iseloom ja toredad waated.

Blenk [tema wiisi järel tehes.] Sa hüüa sissetulen.

S. Sellenger [lööb päewawarijuga tema poole]

Nellie. Ma leian, härra Perkins on wäga kena.

Mrs Dot [naeratab salaja]. Teie ei pea seda aga mitte. Seda ma just tahtsingi ära hoida. Ma ei oleks teile sünnestgi lausunud sellest hullumeisest kirest, kui ma mitte oma kohuseks ei oleks pidanud teid hoiatada.

S. Sellenger. Iseenesest meistra.

Nellie. Kuudas pean mina siis ennast aga üles pidama selle juures?

Mrs Dot. Te peate wäga armas ja häa olema ja mul ahiks olema teda terveks teha.

Tema meelest olete teie täielikkus ise.

Nellie. Seda ma ei ole aga õieti sugugi.

Mrs Dot. Seda ma tean. - Te peate wäga külm ja eemalehüskaw katsuma olla, et mu wäene Freddie aru saab, et ta ennast naeruwääriliseks teeb oma suure armastusega.

Kellie. Ja, küll ma talle juba selgus teen, et ta mind armastada ei tohi.

Mrs Dot. Te olete südamlis olemus, [Kellie nixutab nõusolles] häa ja tasane, aga kui te tema vastu korraks oma loomusest jagu saaksite ja lahusita ja karm oleksite, see arstiks ta kindlasti ära.

Kellie. Oo, ma võin hirmus vastik olla

Mrs Dot. Seda ma juba usun.

[Freddie ilmub pah. poolt majast ühes teeniga, kellega ta kõneleb kuni ta ümber pöörab ja vastu Kellie t-pöörkab. Teener ära majasse]

J. Sellenger [tõuseb pusti] Küind väiksimel aga teepoolt kuni theeni aedaminnu. [Mrs Dot tõuseb lady Sellengeriga ühtlasi üles. Kellie tõuseb kohe tuuli päält üles, nii kui ta Freddiet näeb, tahab ära minna majasse] Kuhu sa lähed, Kellie?

Kellie [jäab seisma.] Ma pean ühe tar-

viliku kirjara kirjutama.

Mrs Dot [waatab üles]

S. Sellenger [Blennile ja Mrs Ostile, kes tahapooli on läinud.] Ärge laske ennast, palun, mitte segada.

Mrs Dot [läheb terrasse poole, võtab käsi-
peegli laualt.]

S. Sellenger. Ma jooksin häamelega ühesinda ümber, ja tõnnustan ilusate libkede üle. [Läheb lehestiku alt pahemale poole ära]

[Freddie on ülesõidutee poole. Nellie waatab ringi, tõmbab roosi rinnast just siis kui Freddie ülewalt nähtawale tuleb. Ta jahmatas wähekese.]

7. etendus.

Mrs Dot. Blenn. Nellie. Freddie.

Nellie. O, härra Perkins, kuidas te mind ehmatasite. [Taganeb kuni keskpärika, lasseb roosi maha langetada ja läheb selle järel tahapooli majasse.]

Freddie [võtab roosi üles ja waatab talle järgi.]

Mrs Dot [tema juures] Sina Don Juan,
kohe annad sa roosi süa.

Freddie. Mis sa äieti tahad?

Mrs Dot. Anna roos mulle!

Freddie [roosi selja taha peites.] Ei tu-
le mul meeldegi. [Pistab roosi nõokiaukku]

Mrs Dot [vaatab Blenki otsa, see võtab ühe
tooli, viib selle tahapoole, istub nagu
maja poole.] Mis on sinuga, Freddie?

Sa näed ju hirmus vilets välja. [Nad istu-
vad terrasse astmete päale.] Sa oled

kindlasti liig palju tööd teinud, waene
puiss. Ma saadaks sind kõige parema
meelega kahensaks päevaks mere äärde.
[Blenk istub Freddie paremale küljele]

Päris kole kahvatu ja väsinud näed sa
välja. [Freddie vaatab Blenki otsa, kes
jaatavalt pääd nixutab.]

Freddie [Mrs Dotile.] Tühi jutt, ma olen ter-
we nagu kala vees.

Mrs Dot. Uelge üige teie, James kas ta ei
vae päris halatsemisewäärt välja?

Blenk. Oitse kohutaw! Talle on tingimata ohummutust tarmis.

Freddie. Ma ei mõtlegi selle pääle, ihku munita, nüüd kus sin - [Kellie pääle mõteldes] nii kenad külalised on. Sa mis saaks sinu kirjawahetusest, kui mind siin ei ole?

Mrs Dot. Sinu terwis käib ees, mu pois. Ma ei wäiks enesele eladesgi andeks anda, kui sa minu teenistuses oma nerrid ära rikunsid. Sellepärast kirjutaw ma parem omad kirjad mõni aeg ise.

Blenk. Paale selle olen ju mina ka weel olemas ja wain sinu tädile abiks olla.

[Koputab Freddie õla pääle.]

Freddie. Ma ei usu sugugi, et ma nii halb wälja näen. [Katsub oma tuksseont waatab mõlematele otsa.]

Mrs Dot [wõtab wainse peegli käekotist wälja.] Palun, waata ise.

Blenk. Näita õige oma meelt. [Freddie

teeb seda.] Hm! hm! hm! [Pöörab Freddie pära nii, et Mrs Dot keelt võib näha. Mrs Dot on väga ehmatanud. Freddie võtab ta käe peegli, vaatab ennast. Blenk annab Mrs Dotile märku, Freddie pöörab tema poole, oleks peaaegu ta grimasset näinud:

Blenk teeb kohmure-liigutuse.]

Freddie. Mis üteti selle taga peidus on?

Blenk. Mis peab siis selle taga peidus olema?

Freddie. Arvad sa, et ma sind läbi ei näe? Armas tädi! Sa tahaks minust häameelega lahti saada.

Mrs Dot. Näeruväärt!

Freddie. Noh, siis on teil mõni muu plaan.

Mrs Dot. Kas me ei ütleks talle?

Blenk. Ja. Wahest ongi see kõige parem. Tal on ju omegi selge pea.

Mrs Dot. Noh, olgu siis, Freddie. Midagi hirmsat on juhtunud. [Paneb näe ta ümber, näitab pahemale poole.]

See waenekine, see Nellie Sellenger on
sind hullupiõera armastama hakanud.

Freddie [naeratab.] Selle pärast ei pruugi
ma emeti ära revida.

Blenk. Suur Jumal, nimeselaps!
Ära ole emeti nii isennast täis. Kas
see sind siis sugugi hämmata?

Freddie. Ei.

Blenk. Sind keeletuks ei tee?

Freddie. Ei.

Blenk. Et üks ilus tüdruk sind on ar-
mastama hakanud?

Freddie [täuseb püsti.] Ma arvasin
juba midagi sellesarnast, kui ta roosi
maha laskis kukkuda. [Blenk ja Mrs
Dot wahetawad pilkusi tema selja taga.]

Blenk. Tulise pärast, see jõmpikas
peab seda lihtsalt isenesest mõis te-
tawaks.

Freddie. Jumaluke, ma tunnen ennast
ju väga meelitatud olevat, aga -

Mrs Dot. Aga, sa aimasid seda juba.

Freddie. Kiisuguste indiscret kuisimiste
pääle ma ei vasta.

Blensk. Now, igatahes saad sa nüüd
aru, et me mõni aeg ilma sinuta pea-
me läbi saama.

Freddie [istub] Ma ei ole arypüks, kes
hädasõhu ees parku läheb.

Mrs Dot [koputab hiljakesi ilma et Fred-
die seda tahule paneks, Blensile selja
pääle, et B. kõneleks]

Blensk. Ara ole eesel, inimene. Me ei mõt-
le selle juures ometi mitte sinu pääle.
Me mõtleme selle halatsemisväärt tü-
tarlapsse pääle.

Freddie. Misparast halatsemisväärt?

Blensk. Aga armas peiss, ta on ometi
Gerald Hollingtoniga kihlatud. Siis saa
ometi aru, et terve see lugu hirmus
tõsine on. Sa pead minema ja meie pea-
me kõik tegema, et ta sind ära unus-
tab.

Freddie. Muidugi teada, ei taha ma
 ühelegi inimesele tee pääle ette astu-
 da, kõige vähem Geraldile.

Blenk. Siis pead sa meid aitama, et
 me tütarlast ta enese eest kaitseme.

Mrs Dot. Sa ei tahaks ometi, et ta si-
 nu pärast waevleb. Ja peab kord Ge-
 raldile minema, sinna pole midagi
 parata.

Freddie. Geraldist on mul hirmus
 kahju. Aga ma ütlesin talle ju, et tema
 see mees ei ole, keda naased armasta-
 ma hakkavad.

Blenk. Sul on oma wanaduse jaoks
 palju inimesetundmist.

Freddie. Sellegipärast ei pea ma ei-
 ära reisida. Esiteks aratakse see tähe-
 lepanemist ja pääle selle suurimad
 igatsus armastust.

Mrs Dot. Mis sa siis muudu mõlled teha?
 Teda peab ometi sellest kirest paranda-
 ma.

Freddie. Ma arwan kõige paremaks rahulikult siia jääda, nagu ei oleks mul aimugi terveist loest. Laske mind ainult toimeta. Ma olen järele südame põhjani.

Mrs Dot [tema käest kinni haarates.]

Sabad sa mulle seda?

Freddie [tõuseb püsti.] Ja. Ma lasen teid ka korras märgata, et ma elunes olen, kes plikakesi täheleegi ei pane.

Blene. Ara nüüd liiga elunest näita, muudu võtab ta endale päha sind pöörduda, ja siis on vast alles õieti tuli takus.

Mrs Dot. Ei, ei. Just selle vastu, sa pead ennem katsuma vähe igast ja rumal välja näha.

Freddie [vaatab talle umbusklikult otsa.] Kas te õieti mind narrite wõi?

Mrs Dot. Kuidas wõid sa sedasugust arvata.

Freddie. Ma ei usu terveist sellest loest mit
te üht sõna. Miss peaks ta mind olema
armastama hakanud? Te tahate minu
ainult narrida.

Mrs Dot [on silmapilguks kohmetu ta pöö
rab ümber ja näeb lady Sellengeri, kes
aiast tuleb.]

J. etendus.

Endised. Lady Sellenger [parem. poolt]

Mrs Dot. Sääb tuleb lady Sellenger. Seda
sa ometi ei usu, et tema sind narrida
tahab.

L. Sellenger [tuleb ettepoole.]

Mrs Dot [hüüab püsti ja astub ta juurde.]

Lady Sellenger! Ma raakisin praegu
Freddiega - teie tütre üle.

L. Sellenger. Ah so! [Lähleb Freddie juurde,
võtab ta käest kinni, istuvad kõik
üheskoos.] Ja, ja, mu armas noor sõber
te olete raskest seisukorras.

Glenn [lähleb vähe tahapoole.]

Mrs Dot [niisama.]

Freddie. Teie teate siis ka sellest? [Waa-
tab Blenki ja Mrs Doti otsa.]

L. Sellenger. Mul on teist täiesti otseskohe-
selt kahju. Te peate kõik oma julguse ja
tarki abiks võtma, et oma kohust täita.
[Tõuseb püsti, läheb Blenki juurde.]

Mrs Dot [astub Freddie tooli taha, kumardab tema poole alla-tasa.] Noh, kas ma
sind nüüd narvisin?

Freddie [tõuseb püsti] Hm, hm, hm! Waa-
ne laps! [Ära majasse!]

9. ctendus

Endised ilma Freddieta. Gerald.

L. Sellenger [najatab ühe samba vastu,
waatab Freddiele järgi.] Armastus on ome-
ti midagi ülendavat!

Blenk. Jumala pärast, lady Sellenger, te
lähete ju sentimentalsiks.

L. Sellenger. Südamel põhjas olen seda ik-
ka olnud, aga nii kava kui Kellie veel
püüdnud ei olnud, ei tohtinud ma oma
tundmustele maad anda. [Blenk

naerab, Mrs Dot võtab oma päevavarju,
istub ühe istme päale, teeb p. varju
[lahti]

Mrs Dot. Jimmy naerab muidugi. Mis
tema siis ka armastusest teab?

S. Sellenger. Kas teid siis milbaldi pole
armastatud teie enese pärast, härra
Blenkinsop?

Blenk. O ja! Aga igakord läks see mul
hulk raha maksma.

Gerald [terrassel]. Ma kardan
Blenkinsop ei pea õrnast soovist suu-
remat lugu. [Tuleb alla]

Blenk. Hm! Õrn sugu! Ma tahaks õige
teada, kus kohal see õrnus neil istub.

Mrs Dot. Ärge laske teda edasi rää-
kida, muidu juhtub õnnetus.

Blenk. Õrn sugu! [Paneb käe G. käevarrele]

Kas olete õrna sugu mõni kord tähele
pannud, kui ta täisolevasse ulitsa-
raudtee wagunisse tükib. Wõi kui ta
kusagil väljamüügil mõne odava

riidetüki ümber kiskleb. Hiljuti olin ma
 ühes suures kaubamajas. Kaks daamet
 seisivad trepi pääl tähtsalt teenijate
 üle juttu vestes ja panivad mul tee eest
 kinni. Ma võtsin väga viisakalt küba-
 ra maha ja ütlesin: „Subage, mu daa-
 med.“ Nad astusid waewalt paari tolli
 wõrd kõrwale ja üks neist ütles walju
 häälega teisele: „Häbemata inimene,
 mis?“

S. Sellenger. See kõik pole ju tõi, teie
 kuri keel!

Blenn. Sellegipärast, mu elu daame-
 de eest. [Wiskab käemusu.]

10. etendus.

Endised. Nellie.

[Nellie tuleb majast, ajakiri käes. Tal
 on teised riided seljas. Wäga ilus walge
 mull-wõi pitsikleit ja suur walge kübar
 pääs. Uhel ajal temaga ilmub teiselt poolt
 majast Freddie. Ka temal on teised riided
 seljas, päälpealt jalatallani walges ulikonnas.]

Mrs Dot [sisistab naerdes Blenkile.]
Nad on mõlemad teised riided selga pan-
nud.

Nellie [heidab ühe pilgu Freddie poole.]
Gerald [tõuseb piisti.] Kas sa ei tahaks
vast vähekesi sõuda, Nellie?

Nellie. Ei, tänan, ma tunnen enese nii
väsinud olevat. [Tuleb ettepoole, istub.]
Kas sa ei taha Mrs Doti ja Geraldiga
sõudma minna, ema? Ma tahaks hää-
meelega kuni theeni vähe puhata.

[Mrs Dot tõuseb üles, lähel taha par. p.]

S. Sellenger. Ma arvan paremaks jaluta-
ma minna. Ma pean kõik need isikli-
kud lõbusid ohverdama, et mitte liig pak-
saks minna. [Astmete pääl.] Kas küll
kõik need hääd lõunasöögid, mis sin
maa pääl meist söömata jäävad, kord
parast taevas meile peaks kätte tarita-
ma?

Gerald [siütab omal paberossi põlema]

Blenk. Ei, ei, saäl antakse ainult nek -

tari ja ambrosiat.

L. Sellenger ja Blenk [ära tahapoole pah. kätt.]

[Mrs Dot seab end lana taha, Gerald astub tema juurde, et temaga rääkida, ta pöörab end ära, läheb üles sõiduteele. Gerald teeb kannatamata liigutuse, läheb tahapoole par. kätt lehterikuvõlvi alt läbi ära. Mrs Dot ahwardab Freddie't sõrmega ja läheb siis pah. kätt taha ära. Nellie waatab neile järele, näeb, et Freddie kahuleb. Ta naeratab, ignoreerib teda silmatorkavalt. Ta tuleb tagasi, waatab teistele järele, siis pöörab end ümber, N. naeratab talle vastu.]

Nellie. Kas teie ei taha teistega ühes minna?

Freddie. On see teile vastumeelt, kui ma teie juurde jään.

Nellie. Lust wastuoksa.

Freddie. Eks ole tore siin, mis?

Nellie. Hirmus tore!

Freddie [istub, vaatab talle otsa.] Ma ei ole teile veel kihluseks ömne soovitud.

Nellie. Ma ei ole seda teile poolt ka soodanudgi.

Freddie. Miss siis mitte?

Nellie. Sest et-ah, mina ei tea, kui teie ise seda ei tea.

Freddie. Kas teil on ka see tundmus, nagu oleksime juba ammu tuttavad?

Nellie. Miss päras?

Freddie. Ja, mul on nii, nagu tunnaks ma teid juba terve oma elu aeg.

Nellie. Iha usun, teiega saab ülepää väga ruttu tuttavaks:

Freddie [istub.] Siin nii lilledel keskel näete te wälja nagu lilledel kuninganna, nagu roos.

Nellie. Kas te seda kõigile neidudele ütlete kes siin istuvad?

Freddie. Teie olete esimene, kellele ma seda ütlen.

Nellie. Ma siin ütlen, teie süttivat väga.

kergesti.

Freddie. Maailm waletab.

Nellie [mündetud toonis.] Ma arwan, ma wotan parem oma kübara ära.

Freddie. Ah ja, palun!

Nellie [teeb nagu ei saaks ta üksi oma kübaraga toime.] Kui rumal, sääl on midagi kinni jäanud. [Waatab F. poole üles. Naeratab, F. teuseb piisti, astub tema selja taha tõmbab kübara nõela wälja.] Müüd teen ma teile weel nii palju waewa.

Mrs Dot [tuleb pah. poolt tagast terras-
se pääle hüüdes ja silmitseb neid mõle-
maid]

Freddie [on Nelliele abiks, wümanne kajatab.]
Oo, palun tuhatsurd wabandust. Kas
tegin teile haiget?

Nellie. Ei, aga te kõdistasite mind.

[Freddie naerab, Nellie wõtab kahe
käega kübara pääst ja annab ta Freddie
kätte, kes ta pahema käega laua pääle

paneb, ta parem käsi on kübara all
 N. käest kinni võtnud. Nende pilgud
 juhtuvad esimene kord kokku, nad
 naeratavad, Dr hoiab kübaraneelat
 pahemas käes.]

Freddie. Missugune imekena käekene
 teil on. Kui pruunid on minu käpad
 nende kõrval.

Nellie. Mulle meeldib teie käsi, nii pruun
 ja tugev.

[Nende pilgud juhtuvad kokku, N.
 tõmbab pirkamisi oma käe tagasi.
 Mrs Dot hüüab kangesti rõõmus riki-
 warvul tagast pahemalt poolt välja.]

Freddie [läheneb Nelliele.] Kas teate,
 teiega on tere juttu ajada. Mõnede
 daamede ees olen ma kole kohmetu
 ja häbelik, aga teiega võiks ma
 alati juttu vesta.

Nellie [impulsiivselt ettepoole kumar-
 dades.] Mul ei tule sugugi nii ette, et
 me üks teiega alles praegu tuttavaks

Heime saanud.

Freddie. Kas siin ei ole ture olla?

Nellie. Hirmus ture!

Freddie [waatab talle ühe silmapilgu otsa siis lasub ta ennas t tema tooli kõrwale põlvili ja waatab ettewaatlikult ringi.] Ma küsiks teie kaest küll midagi, aga lubage mulle, et te küjaks ei saa?

Nellie. Ja. [Naeratab üles trestetud näoga talle otsa.]

Freddie. Kas ma tohiks teile suud anda?

Nellie. Ei! [Ajab ennas tehtud paha-meelega piusti.]

Freddie. Te olete väga kalgi südamega. [Pistab nõelad kübara sisse.]

Nellie. Kuidas wäite te minul t seda küsida?

Freddie. Andke andeks, palun, ma ei wainud teisiti!

Nellie. On asju mida tehtaks ilma et

enne kama kütitaks.

Freddie, Te olete ingel. [Sä tõmbab ta enese rinnale, ta pää puhkab temo ola najal, ta suudleb teda. Pääle su andmist paneb Freddie Geraldil tähele kes parem poolt lehtvolvi alt tuleb, aga midagi pole näinud. Freddie võtab ruttu neljakäpukile maas ja tüestab ajakirja üles, mille Nellie mah hakkis kuskunda. Gerald tuleb ette astub mõlemate taha, jääb silma pilguks seisatama, lähleb siis terrass pääle ja säält pah. p. taha ära.]

Mrs Dot [kes ühe samba taga peidus seisab hüppab rõõmu pärast kui G ära lähleb ja kaob jälle taha pahem. poole.]

Freddie [tõuseb üles, astub mõne samm hapuole, waatab wälja, tuleb siis G asi Nellie juurde.] Kas me ei lähe wähe lootsinuga sõitma?

Nellie. Ma ütlesin Geraldile, et wäsinu

120.

olen.

Freddie. Ah mis-Gerald!

Kellie [vaatab talle otsa, tõuseb püsti.]

Me võins ju salongis vähe klaverit mängida.

Freddie. Ja. See on tore mõte. Ma jumal-
dan muusikat. [Mrs Dot tuleb terrasse
pääle] Caxewalvi ja seesuguseid asju
iseäranis.

[Kad lähewad tahapoole, Mrs Dot tuleb
ette. Kad mõlemad lähewad käsikäes
tahapoole Dr. par. näht lauast, k. pahemat.
Möödamini wõtab Kellie laua päält
oma kübara. Mrs Doti terrasse pääl
nähes, lasewad nad häbelikult kaet lahti.]

Mrs Dot. Kuhu? Ma arwasin, te olete wä-
sinud?

Kellie. Me tahtsime korraks aiawilja-
aeda waatama minna.

Freddie. Ma jutustasin nimelt preili Sel-
lengerile sinu suurepäralistest püüna-
test.

21.

Mrs Dot [kui mõlemad majasse tahavad minna.] Säält ei lähe aga mitte tee aiawiljaaeda.

Kellie [ülemisel astmel, jahedalt.] Ma tahtsin enesele ainult taskurätti tuua.

Mrs Dot. Ah so - wabandage. [Waatab Freddie otsa.]

[Waheaq.]

Freddie Ma tsoonendale ka parem ihe taskurätti.

[Kellie ära majasse tema järel Freddie.
Mrs Dot näeb Geraldit, tuleb ette kuni laua taha, selg publikumi poole, teeb Geraldit tähelepanelikuks nende kahe pääle.]

Mrs Dot. Kenad näewad need mõlemad wälja, eks ole? Ma ei wõi teile sugugi ütelda, kui wäga Kellie mulle meeldib.

Gerald [tuleb ette, annab talle tooli.]
So, kas ta riided niid paremini istu-

wad?

Mrs Dot [wõtab istet.] Te ei pea mulle seda meelde tuleutama, mis ma see-kord pahastujus ütlesin. Müüdi leian ma, et see otse liigutaw on, kuidas ta teile oma armastust üles näitab.

Gerald. Rõõmustab mind, et ta teile meeldib.

Mrs Dot [pöörab tema poole.] Ma näen seda liig häärmelega kui kaks inimest kuni kõrvuni armastuses siplewad.

Gerald. Ma ei ole mitte küllalt iseenest täis, et arvata et Kellie nii piirita mind armastaks.

Mrs Dot. Teie ei pruugi sugugi liig alandlik olla, armas sõber. Alles praegu wast sain selge tõenduse selleks mis ma kindistan.

Gerald. So. Mina mitte.

Mrs Dot. Ja kas meie armas lady Selenger saab edaspidi teie juures elama?

Gerald [pöörab tema poole, paneb kübara laua päale, istub laua ääre päale, kumardab tema poole.] Ütelge õige, Dot, mis see kõik vieti tähendab?

Mrs Dot [üllatult.] Mis?

Gerald. Mis jaoks te meid kõiki siia kutsusite?

Mrs Dot. Sellepärast et ma häameelega kübalisi oma ümber näen. Kas teile ei meeldi minu pool? Sellest on mul kahju.

Gerald. Te olete minust täielikult mööda läinud, sest saadik kui ma siin olen.

Mrs Dot. Kui häamelega kui ma ka ainult teile ennast pühendaksin, siiski ei tohi ma sellepärast ometi mitte oma teisi kübalisi hoolehuusesse jätta.

Gerald [tõuseb püsti, astub talle lähedale.] Ma sooviksin et teid kard tublisti läbi kolvida võiks.

Mrs Dot. See ei näe tana mitte iseäranis
häas tujus olevat.

Gerald [lööb jalaga vastu maad, pahaselt.]
Just vasturaksa, ma olen suurepäraselt
häas tujus.

Mrs Dot. See on ju ka äieti praegu usna
arusaadav. Te saate niind ometi kahaksa
pikka päeva hommikust õhtuni eksii-
tamata oma armsamaga koos olla.

Gerald. Ma ei mõista teid enam. See
olete sotsu teisese läinud meie viimasest
koosolemisest saadik.

Mrs Dot [vaatab talle otsa.] Ja, silkoral
arvasin ma, et teid armastan.

Gerald. Pöömustab mind, et te sellert
tundmusest nii ruttu olete jagu saanud.

Mrs Dot. See ei soovi ometi, et ma ühe
mehe pärast, kes teisega kihlatud on,
ennast surmuse nutaks?

Gerald. Muidugi mitte.

Mrs Dot [pilksvalt.] Kii siis?

Gerald. Ma olin napp, et kunagi teie

armastuse sisse.

Mrs Dot. Mis p[ar]ast oled sin ma teid armastama pidanud? Te n[ag]ite ju k[oi]ge suuremat waewa, et mulle armsaada-waks teha, et te minust midagi ei hooli.

Gerald. See ei ole t[er]si.

Mrs Dot. Kii siis armastate teie mind ometi?

Gerald. Seda ma ei [at]elnud.

Mrs Dot. [n[aj]atab tooli leeni wastu w[ag]a r[oo]mus, et ta oma armastust maha ei Salga.]

Ah, miste selkorrak ka tundsite praegu igatahes oled see teie edewusele w[ag]a meelep[ar]ast, kui mina lootusetu armastuses teie wastu enmast surmeks k[er]wastaksin.

[Waheaeq.]

Gerald. See on sudameta mind praegu pilgata!

Mrs Dot. Apropos, armastate teie mind w[ah]est praegu?

Gerald. Teil pole [o]igust minu k[ae]st seda

küsida.

Mrs Dot. Aga armas sõber, ega mina see ei ole, kes teid keelas isiklikult päälöömat Nellie seltsis mööda saata. Teie sunniste mulle ja selle jutuajamise pääle Gerald [astub ruttu tema juurde.] Ma olen teid kindlasti peksnud, kui te minu naeseks olesite saanud.

Mrs Dot [taganedes.] Mis teile siis minu iseloomus nii isearanis wastimeelt on?

Gerald. Selle küsimise pääle võin ma wastata. Esiteks teie kole egoismus, ja teie põhjata mõistatus.

Mrs Dot. Tühi jutt, ma olen ennast ärasalgaw järelandlik ja mõistlik kui waewalt keegi teine. [Gerald naerab.] Et me aga selles punktis kokku ei lepi, mis teile siis veel minu juures wastimeelt on?

Gerald. Teie jennakas isemeelsus.

Mrs Dot. Mina nimetan seda iseloomu kindluseks. Nii siis - ma annan

järele, ma armastasin teid [G. teeb liigu-
tuse] nelja nädala eest. See on teile
ometi väga meelitan.

Gerald. Ah, kui nõik ometi veel nii olexs,
nagu siis! Arane tud äpardus!

Mrs Dot. Aga kui ma ära nägin, et mi-
nu ihud teie päale mingit mõju ei aval-
da, wõtsin ette turvaks saada. Enne
hulusin kaks päewa ja kaks ööd.

Gerald. Dot!

Mrs Dot. Sellepärast pole teil tarwis mind
kahtseda. Mul on alati rikkalikult
palju puna palgetes ja kui ma mõ-
nikord tublisti olen nutnud, on mu
näewärw palju ihusam. - Noh, siis tel-
lisin endale paar uut kleiti ja ost-
sin omale buljantidest kaalake,
mida juba ammu olin soowinud.

Gerald. Ja olite täielikult triestitud.

Mrs Dot. Wähemalt suuremalt jaul't.

Gerald [läheb tahapoolle istub umar-
guse istme päale ja wahib tusarelt

Mrs Dot. Siis jõudsin otsusele, et teie ju-
 wimati mitte ainus mees ilmas ei ole.
 Ma hakkasin teid arvustama. [Sähub
tema juurde, toetab päewawarju G. istme
päiale, najatab ise warju warre pääl.]
 Isearanis ilus teie juureti ei ole.

Gerald. Kui palju kui tean pole ma ial-
 gi nõudnud, et mind ilusaks peetaks.

Mrs Dot. Ja isearanis lõbus ka mitte.

Gerald. Ei enam selle wastu.

Mrs Dot. Mul sai selgeks, et te palju
 paremini Nellie kõrwale sünnite,
 kui minu kõrwale. Temal on seda
 parajat rumalust, mida haurus
 inglase oma naese juures kõige
 ihaldatavamaks omaduseks peab.

Gerald. Teie olete väga lahke.

Mrs Dot. [istub temast pahemale
poole.] Tä on ameti naturkene igaw,
 eks ole?

Gerald. Mina ei leia seda.

Mrs Dot. Kas aeg teile mitte wähe pi-

Kaks ei weni [mittu] mõnikord? Kas
ei ole wähe raske jutunaineid leida?

Gerald. Mul mitte.

Mrs Dot. Aga Melliel?

Gerald [etteheitwalt]. Sa lühidalt, see
tundmus, millele te armastuse nimeks
panite, oli kahensa päewa pärast täiesti
kadunud?

Mrs Dot. Ütleme kümne pärast, et tantsa
täpipäälne olla.

Gerald. Ma soowin teile önn. [Sa
tõuseb püsti, astub sammude pahemale
poole]

Mrs Dot. Sa, kas te siis tahate et see
teist oleks?

Gerald. Muudugi mitte.

Mrs Dot [tõuseb püsti, sisab terrasse
ülemisel astmel]. Siis on ju kõik
jälle kõige paremas korras, siin
imeilusas ilmas.

Gerald [astub tema pahem. poole,
tulivihane]. Ma usun, teil pole üle-

pääsüdant olemasgi.

Mrs Dot [waimustatud] Seda ütlesin
mina nelja nädala eest teile. Minu sõ-
nad.

Gerald. Kas tahate teada, mis ma praeg-
u teie vastu tunnen?

Mrs Dot. Ei, tänan. See on mulle täitsa
ükskõik. [Majas kuuluse klaveril
caxewalki mängivat]

Gerald. Ma ütlen teile seda aga siiski.
Te võite ju minugipärast selle üle naerda.

[D. seisab nägu publikumi poole. G.
läheb tema juurde, jääb seisma, waatab
talle otse näkku.]

Mrs Dot. Mõh? [Waatab talle otsa.]

Gerald. Ei midagi.

Mrs Dot. Oh Jumal, kuidas mu süda
peksab! Kuidas te mind chmatusite!

Ma mõtlesin, te tahate mind suudelda.

Gerald. Ma vihkan teid. [Läheb leht-
wõlvi poole.]

Mrs Dot [pöörab ümber ja läheb talle

järgi, ta jääb seisma.]

Gerald, Ma sooviks, et teid ial näi-
nud ei oleks. [Pöörab ümber ja lähel-
dub taha, läbi paremapoolse leht-
wõlwi minema.]

[Kiipea kui ta ära on, lähel Mrs Dot
wähe tahapool, waatab talle järel.]

Mrs Dot, Ma saan süsgi weel su naeseks,
sa hirmutis, ma saan süsgi weel su
naeseks.

[Teeb paar tantsu sammu ja keem-
tab rõõmsalt ringi. Äkki näeb ta
Blenni, kes pahempool ilmub.]

11. etendus

Mrs Dot, Blenn.

Mrs Dot, Tulge Jimmy, tantsige minuga.

Blenn, Tantsima, Jumala pärast!

[Dot haarab tal kätet kinni ja keem-
utab temaga ringi.] Laske mind
lahti. Laske mind lahti!

Mrs Dot, Oh, ma olen nii õnnelik,
nii õnnelik, nii õnnelik!

132.

[Ta paneb äkki mõlemad näevarred
B. kaela ümber ja annab talle suud.
Sel silmapilgul tuleb Gerald tagasi,
oma kübara järel, mis laua peal on.
Blenk näeb teda ja teeb Mrs Doti ta
peäle tähelepanelikuks. Mrs Dot waatab
ümber, näeb Geraldit, püüab naerma
ja peidab oma näo uuesti Blenki õlale.
Gerald võtab oma kübara ja viskab
ta vihasele maha, siis tormab tulivihase-
selt paremale poole minema. Mrs
Dot rapsub naeru käes ja langeb ühe
tooli peäle.]

(Eesriie.)

Kolmas vaatus.

Tagasein: aed.

Näitelava:

Kalle mrs. Worthley majas, Themse ääres. Ilus
 lahe ruum. Taga keskil, pah. ja par. pool
 suured klaasused, mis aeda viivad. Tahemat
 kätt taga, vähe rühkem eespool kui klaasused
 tiivures, sellest par. pool palmipuu kõrge jala pääl
 Klaasuste vahel keskil ja paremal pool lilleaed
 võisvate lilledega. Sein ääres, klaasuste vahel
 par. pool ja keskil elektrikella nööp. Taga par. p.
 tiivure. Ees par. p. ukse. Ees pah. pool ukse.
 Tahemat kätt eespool oleva ukse ja tiivurese
 vahel väikene sekretär [kirjutuslaud]. Ees pah. p.
 iste. Tahemat kätt keskil lühike = tiivuklawer
 püüga, sellest paremal pool väikene diivan.
 Taga keskil par. kätt kirjutuslaud, selle taga tool,
 ees iste. Taga paremat kätt lentool. Paremal
 pool tiivuresest paremat kätt kapp. Ees par. kätt

sohva laia leeninga, mille pääle võib väin-
seid asju seada.

1. etendus.

Gerald. Nellie.

[Nellie istub sohva pääl pah. nätt ja huiak piltide-
ga ilustatud ajalike näes. Gerald istub leentoolis kir-
jutuslana juures. Nellie waatab Gerald'i otsa ja
agutab, siis agutab Gerald, ajalike kukub sõran-
dale. Gerald'i kübar on kirjutuslana pääl].

Gerald [pääle agutamist]. Palun wabandust.

Nellie [sohva pääl, agutades]. Ma pole veel ial üht
inimest näinud, kes nii palju agutab nagu sina.

Gerald [ironiliselt]. Siis ei ole sa emast wist veel
ial peeglis waadanud. [Wäheag. N. muidaboma
seisakut ja waatab talle otsa.]

Nellie. Ütle üige, Gerald, kas tui perekonnas wäga wa-
nawas elatakse?

Gerald [wähe üllatud]. Kas sa juba arm piad, kuidas
leinariided sulle näo jargi saawad olema?

Nellie. Sa wõid wäga hästi veel nelikümme-
aastat elada, eks ole tõsi?

Gerald. Mu wanaisa ema poolt sai oma järeltulijate

pahameeles 97 aastat vanaks.

Nellie [ehmatanud]. Mitu päeva on 40 aastat?

Gerald. Ma usun umbes 15000.

Nellie. Kas sul on juba kunagi mõttesse tulnud, et me 15000 korda kolm korda paigas süügilauas istekesse vastu peame istuma?

Gerald [tumedalt]. Oo ja, see on mulle küll juba mõttesse tulnud.

Nellie. Ja kuidas meeldib sulle see tuleviku väljawaade?

Gerald [kibedusega]. Oo, suurepäraselt muidugi!

Nellie [äkitselt]. Sa armastad mind küll väga?

Gerald [kõrsek pusti, lükkab leentaoli tagasi]. Missugune küsimine.

Nellie. Seda ei või aga küll keegi ütelda, et sa väga tuline armastaja oled.

Gerald [külmalt]. Ma kahetsen, kui mu ülespidamine sind ei rahulda.

Nellie [vähe segaselt]. Sest sa oled kui me avalikult vihutatud olemine, ei ole sa mulle veel kordagi ütelnud, et mulle häa oled. Kas sa seda ka tead?

Gerald [wabandades]. Ja, seda oled ma küll

pidanud tegema. Aga ma mõtlesin, sa pead seda iseenesest mõisteta waks.

Nellie. Jaga noor tüdruk nõuab ometi vähikesegi luulet oma südame asjus.

Gerald. Sinu ema ütleb, hää partii on kaugelt tähtsam.

Nellie. Kahju, et sa minu ema ei wõi naasesse wõtta.

Gerald. Kas sulle ei ole silma kurgamid, et me tingimata riidu lähene, nii pea kui juttu ajada kahtsume?

Nellie. Ma mõtlen mõnikord, wast oleks parem, me tülitseks wahetewahel tublisti, selle asemel, et alati nii otsitud wiisakalt üksteisega läbi käia.

Gerald. Ja, kahjuks ei ole ma põrnugi tülinoriija.

Nellie. Ema ütleb ivera, sa oledwat täielik.

Gerald [Wahing. Istub sohwa pääle tema kõrwale, on ajalehti üles köstnud ja lahti teinud]. Kas me ei waatares ühes kuus seda lehte?

Nellie. Seda oleme juba kalm korda teinud. [Ja waatab piltidega kaunistatud ajalehtede poole, mis klammeri pääl on, lähel sinna ja mõtab nad üksteise järel kätte]. Ja seda ka, ja seda ka, ja seda ka.

Gerald. Mis teeks siis muudu sulle lõbu?

[L. Sellenger ja mrs. Dot tulevad keskmisest klaas-
urvest].

Nellie. Karjuda tahaks ma, kard tubliste karjuda.

Gerald. Kas tõesti? Mina ka, Jumala eest!

Nellie [kummardab terna poole, paneb oma käe ta
käte peäle]. Oh Gerald, mõrgame kord õige tublisti.

2. etendus.

Ladi Sellenger ja mrs. Dot klaasurvest sisse, ette-
poole.

L. Sellenger [magusa naeratusega]. Kuidas nad
sõäl istuvad!

Mrs. Dot. Ja, see on imeilus, kui kares noort inimest
nii häiesti üksteise paralt on.

L. Sellenger [sundub Nellie]. Teie ei pea aga töö-
poolest seda ilusat päälõunat ära raiskama,
lapsed. Tehke ometi koos üks kena pikema jalutus-
käik.

Nellie [naatab Geraldi otsa]. Me tegime täna homm-
miku ka ühe kena pikema jalutuskäigu.

Mrs. Dot. Miks ei lase te ennast Geraldist lootsikus
sõuda? Te võite ju kehakinnitust kaasa võtta

ja terveks pääletunnaks ära jääda.

Gerald [toonitades, mrs. Dotile]. Me olime eila ka terve pääletunna mee pääl, ja teie olite eila ka nii lahva, mille kihaninnitust kaasa anda.

Kellie ja Gerald [wahivad kaugusse ja näevad mööda õnnetsamad wälja].

S. Sellenger. Ma pean ütletugn nende õnnelikkude päewade pääle tagasi mõtlema, kus sin armast isa ja mina kihlatud olime. Me tegime just niisama nagu sina ja Gerald, mitte minutitagi ei wõinud me ühe ilma teiseta olla. [Läheb Kellie juurde, Kellie tõuseb püsti, ta wõtab Kellie käest rinni] Mine too oma kühari, mu südameseni.

Kellie [tõmbab oma käe tagasi]. Ah mamma, mu pää walutab nii kolidasti, ma pean pikali heitma. [Pöörab minema].

S. Sellenger. Lollus. Wärske õhk mõjub hästi.

Kellie [jääb sisse, tuleb klaasikse juurde, näitab oma kуска].

Gerald [tõuseb püsti, jätab ajalehe sohwa pääle] Mul on rahjuss paar õige tähtsat kirja kirjutada, mis hädaparast lähema postiga peawad ära minema.

Mrs. Dot [lahkelt]. Sellegi pärast võite rahulikult Kelliaga minna, enne kella ühessot ei lähe ühesgi post.

L. Sellenger. Kui teie nii palju ettekäändid teete, peab maime Kelli ju arvama, et teil juba niid tema seltsis igawon. [Lehitses lehte klaveri peäl].

Gerald, O, palun väga. Mitte sugugi. Kui te niinoodi mõtlete, lähem ma iseenesest mõista kõige suurema hämmeliga Kelliaga me peäle. [Wõtab kirbara kirjutuslana peält].

Mrs. Dot [ustub Kelli juurde. Parab tema kätte päewamariju]. Siin, armsam, võite minni päewamari.

Kellie [tulivihaselt]. Täna, armsam. [Kellie ja Gerald lähemad peäd norus, väga rõhitud meeleolu ära pah. poole].

L. Sellenger [neile järgi maadates]. Päris kurtlikuisused, eks ole?

Mrs. Dot. Wähemalt!

L. Sellenger. Ma olen teile tüepoolset südamest tänulik, et te noarele paaride iseseisole võimalust

inimeliseks muretsete. See on liig armast
teie poolt.

3. etendus.

Endised. Blensk. [klaasuksest pah. p Emily
klaasuksest kesselt].

Mrs. Dot. Peab omagi noortele armastajatele natuse
appi tulema.

Blensk. [tuleb ette pahumale poole].

L. Sellenger [paljunitleva naeritusega]. Ah, härra
Blenskiinsop! [Täheandusega]. Ma hidan nüüd vähe
pikali, kas tulete ilis naasa, miss Mc. Gregor?

Emily. Ma tulen kohe jõule.

L. Sellenger. Ma tahaks hämmeliga teiega midagi
arutada. [Kuna Blensk, tema jaoks ust lahti huiab,
lase temale]. Seda teigin ma omagi väga hästi, kas
ole? [Waatab meil kord tähendusrikkalt Mrs. Doti
poole, siis ära].

Emily [istub näputööga sohva peäle]

Blensk. [wirutab ukse lady Sellengeri järele nimmi, lähel
Mrs. Doti juurde]. Mis saatanku plaani see wana-
~~muar~~ nüüd jälle wälja on haudunud?

Mrs. Dot. Ja kas te siis ei märka, et ta hõõguwa

siis, mis mis mõlemites mõllab, üles on leidnud? [Isutub naardis sohva pääle, tõstas ajalehe üles].

Blenn, Ahul lähub süda väga halvaks.

Mrs. Dot [kelmikäält]. Kas see teile siis meelt nõuoda ei oleks, kui ma teid tõsiselt oleks armastama hakanud?

Blenn [rahutult]. Aga Dot, halastage, ja ärge nii koledat õnnelust soovige. Te ajate mul kannanaha selge.

Mrs. Dot. Te olite ikka nii külm. Te ei tule mulle sugugi vastu.

Blenn, Külm! [Pöörab end tema poole]. Jumal teab, mis sellest saaks, kui mina teile ka veel vastu tullesin. Ma ei wõi ju silmi üles tõsta, ilma et mind teie janutawad pilgud ei trühvaks, ja nii pea, kui teie lähedale tulen, silitate teie mind nagu oleksin ma mõni Angora kass. Mitte rahulikult süüagi ei saa ma enam hirmu pärast. Te võiksite äkki laia all mu jala pääle astuda.

Mrs. Dot. Ja kui ma seda teeksin?

Blenne [hääwatud ukusega]. Siis walaks ma nibe-
daid pisaraid. Ja mõte laulatusele peäle.
[Q. läheringi kirjutuslana juurde ja toob dom-
nendi] panub mul wõre swartes tarretama. Ma ei
tea, kuidas terve see lugu peab lõppema. Uys, seda
ma warrun, ja teie olete mu tunnistaja, miss
Mc. Gregor, naesewõtmisele ma ennast sundida
ei lase ja kui mind ka mis teab kuidas kompro-
miteritaks.

Emily [naerdes]. Ja muidugi, mina olen tunnistaja.
Mrs. Dot [mõtab paberi, loeb]. Franziska Anna
Worthley — James Blenkinsop.

Blenne. Mul on tundmus, nagu kantsiks keegi mu
hara peäl.

Emily. Kuidas moodi tahad sa aga Freddie ja
Kelliist nii kaugete soada, et nad teist loka tar-
witaksivad?

Mrs. Dot. Kui pea kui õige silmapilk on tulnud
[too teise paberi kirjutuslana laueast] paner ma
ka mille nitsoralla. Mis nad siis säälymures mõt-
leswad, see on nende asi. [Panub paberid jälle tagasi
kirjutuslana]. Kui isegi üks naene, meest, keda

ta armastab, kigiwaewaga peab äratunima, siis olen minna see. Ma olin minnas Geraldid vastu, nii tihiti kui mõisin. Alati walwesin ma selle üle, et Freddie ja Kellie mitte silmapilnugi üksi olla ei saaks ja olen selle läbi nende wiha aru päält kutsunud ja teile olen ma ~~suut~~ sid annud, mille es jäälingustis oleks ära mõinud sulada ja kui mu plaan mitte kukub, siis ulata sinu ühesi teie selle juures süüdi.

Blene. Ja, pagana pihta, mis te siis teieti minult nõuati?

Mrs. Dot. Natukene kirglikkust, tulise pihta!

Waadake mulle otsa, nagu oleksin ma teie meelest kõikidest ilmapäälsetest naesterahvastest kõige kenam. [Haarab ta käest rinni, B. katsub ära tõmmata]. Koidke mu kätt, nagu ei tahaks te leda ial enam lasta

Blene. Aga Dot, praegu ei ole meil seda ometi tarwis, Gerald ei ole ju praegu sugugi siin.

Mrs. Dot. Waadake mulle silma - nii - [kumardab tema üle].

Blenn. Mitte, mitte, te teete mind kohmetuks.

Mrs. Dot [kannatamata]. Ah. [virutab ta käe eemale].

Te olete liig rümal. Kange nagu lüüawars ja soontes on teil kalaveri! Te olete illepää käieline idist!

Blenn. Aga Dot! Kuidas võite te ainult?

Mrs. Dot. Te teete mind elukesajares õigustuses, sest et te [tõrkeal tuuli kirjutuslana juurde] liig püüne ja kohmetu olete, seks et ühe naisterahwa ümber libit seda. [Istub kirjutuslana taga, paneb näwarred lauaki, peidab näv nende pääle ja nuusub].

[Blenn. tõuseb püsti, astub tema taga, katsub teda rahustada, mis nuusumine. Bl. lähub taga, klaas-ukse poole, siis uuesti tema juurde, ütleb: "Aga armas Dot!" Kus ägedam nutuhooq. Blenn lähub ettepoole, jääb mõtites seisma, äkki tuleb kalle üks mõte, ta waatab Doti otsa, annab Emilyle märku, "nüüd pange aga tähele". Mrs. Dot ei pane teda täheleqi].

Blenn [par. paul kirjutuslana, muudetud tuuniga]
So, nüüd on see komöödia kama küllalt kestnud.

Mrs. Dot [nuksesub oma rätikusse]. Ja muidugi.
Ma olen terwest sellest asjast tüdinenud, tüdinenud
jätkuseni.

Blenn. Seda te vist küll pole mõelnud, et nal-
jast riide tõi võiks saada.

Mrs. Dot [tõuseb üles, läheb sohvarii]. Lollus.

Blenn [annab Emilyle märku]. Ma ei voi oma
saladust kauseni enam ainus varjul hoida.

Mrs. Dot. Noh, siis avaldage teda vära vahile.

[istub sohva peäle].

Blenn. Dot, ma armastan teid. [Sähelama juurde]

Mrs. Dot. Sari.

Blenn. Ma räägin sulale tätt. Minuga on midagi
sündinud ja ma häbenen.

Mrs. Dot. Konoh! [Waatab üles].

Blenn. [astub paar sammu temast eemale]. Kas
te siis ei näe, et mina teiseks inimeseks olen saanud?

Dot, teie olete selle ime korda saanud.

Mrs. Dot [nihkub sohva teise otsa poole]. Bravo.
Müüd teie seda juba palju paremini.

Blenn. Kui ma kohmetu ja paime olin, siis oli
see sellepärast, et ma enesele üles tunnistada ei soan-
danud, sest et ma ise enesele mõistatus olin.

Mrs. Dot. Niimoudi kõlab tei hääl tõeldasti liigutavalt. Täesti suurepäraline.

Blenn. Kuidas võis see teisiti olla, nüüd, kus mul viimases südame päält on ära üteldud, mis kümme päeva alaliselt mu keele pääl seisis.

Mrs. Dot [vaimustatud]. Kii on äige. Sellis toonis peate rääkima, kui te laua juures minu käest sinu palute.

Blenn. Mõte teie pääle ajab mul väse une silmist, ja kui ma siis lõpuks unun, näen unes, et teid käte vahel hoiab.

Mrs. Dot [vaatab enne Emily, siis Blenni otsa]. Misparast ei võinud te juba ammuugi mulle seda meelehääd teha ja niivisi minule kõnelda.

Blenn. Dot: Dot! Äage piimake mind, teie ei tea, kui valus mul on.

Mrs. Dot [vaatab Emily otsa, kes joatavalt nimutab, siis vaatab Blenni otsa]. Mis?!

Blenn. Ma ei saajata, ammas. Jumal, et see kõiks ainult nali oleks!

Mrs. Dot [tehtud nauruga]. Nüüd panete natuke liig paksult värvi pääle, mu armas James.

Blenk [istub teina juurde]. Kasteie siis pime

olite ja kurt, kas teie siis ei tunne, et mina
teid armastan? [Panab parema käe ta piha ümber]

Mrs Dot. Ärge tehke ennest naeruvääriliseks!

[Blenk. panab mõlemad käevõvred ta piha ümber
ja piigistab teda]. Te teiate umeti väga hästi,

[tõusek üles, tük end wabaks, astub paar samm
paremale poole] et te ainult mu üle naerate.

Blenk. Ma alin naer, et teie ettepanemuga nõuus
olin. Ah, kui te armastate, mis ma olen kannatanud.

Mrs Dot [Emilyle]. Äga ta umeti tõepoolest tõsiselt
ei rõõgi, tädi Emily?

Emily [naeratades]. Väib pead ärgu nii olewat.

Blenk. Mis võisite te mind wadata? Te olite
mu südamekeelte peäle löönud. [Läheb omal

wastu rindlu, D. teeb kartmata järel] nagu olesin
see mõni hundimusteta manguriist. Tüie hääl paitas

mind armatsedes —

Mrs Dot [alandlikult tasa]. Ma ei wõi ju sinna
midagi parata, et mulle wastu panna ei suudeta.

Blenk. Kui meie käed kokku puutused, wärises
minu iga närv.

Mrs Dot [waatab enne Emily siis Blenki otsa]. James,

aga te uneti kõesti mind pole armastama hakanud?

Blenk [tema juures]. Kirglselt.

Mrs. Dot [tagasi pöörates]. Te olite hull, James Blenkinsop.

Blenk. [Kalle järel, D. põrnab kõrvale, tema järel]

Kes tuleb mängib, saab kõrvetada. [D. joonseb klaveri mastu]

Mrs. Dot. Aga see on ju hullumõeldus, ma ei taha seda.

Blenk. Sellises on mind liig hilja. [Põlvitab sohva peal, haarab ta kätest kinni]. Ma jumaldan teist.

Mrs. Dot [nimutab tema näe eemale, seab end paar poole klaverit]. Mis nüüd päale hakata? [Lüüab nätega klaveridenki peäle. Blenk teeb sedasama klaveri teises otsas.]

Blenk. Te peate mulle naiskes kulema.

Mrs. Dot. Ennem ma suren.

Blenk. Ma saan teid kätt peal kandma. [Taanab ta juurde].

Mrs. Dot [püüend sohva taga]. Ärge tulge mulle lähedale! [Wõtab Emily käest kinni]

Blenk. Mis on teil karris Gerald'i järel juursta, mis

teist ei hooli. Kastida muide küll kihlus teise-
ga takistares?

Mrs. Dot [Emily'le]. Tõepoolest ihtegi meest ei
mai usaldada. [Blenkile] Ma armastan Geraldit
ja mitte teid. Teid ei saa ma ialgi armastama.

Blenk. Teie ei pea mind asjata nii piinanud
olema. [Tõuk laulatuseluba, D. põikab ihterüsi
ta eest kõrvale]. Siin, maadakse seda siin, Dot.
Natja pärast luskisite selle dokumendi kirjutada,
aga Canterbury piiskopil oli oma allkirja andes
tuline tüsi taga.

Mrs. Dot. Aga, armas James, siis olge ometi Juma-
ka pärast mõistlik. [Blenk panub dokumendi tagasi
suhkli]. Teie ei tahtnud ju rüüpää naist võtta.

Blenk. [vintab laeka kinni]. Ma olen teisele otsusele
jõudnud.

Mrs. Dot. Te tüdenesite marsti nimistära. Ma ei
ole kaugeltgi niiskena nagu ma näija näen.

Blenk. Ma tean, te olete täis püundusi.

Mrs. Dot. Mis?

Blenk. Aga ma armastan teid ühes teie püundustega.

Mrs. Dot [põikab tagasi]. Ma olen äkiline ja äge.

Blenk. Ja vihast välvumate silmadega kahe-
kordselt ihaldatav.

Mrs. Dot. Ma olen pillaja ja kui kasvuseliiku-
mine veel suuremaks kasvab, olen ma pankrotti.

Blenk. Mina olen rikas ja ündsusega annan
ma oma viimased veringad ära, et tee soo-
visid kaita.

Mrs. Dot [põrkab tagasi nii palju kui võib].

Mina ei taha aga mitte teie naasesse saada. Ma
ei taha. [B. võtab ta pahumast näest kinni,
kõmbab ta oma poole]. Ma ei taha.

Blenk. Dot, armastatud Dot. [Kisub ta oma
rimale, naisutab ja sundib teda].

4. etendus.

Endised. Gerald lõi
nõuk. kluasuse.

Mrs. Dot [on esimene, kes teda tähele paneb, ta
vaatab ta poole, kõnleb, Gerald võtab nübara päast
Dot teeb ennast Blenkist lahti. Emily on Geraldil
sisseastumise juures paistis kõusnud. Piinlike
vaikus.] Ma mõtlesin, Tee sõnate.

Gerald. Pagan võtku sündmist!

[Dot vastab Emily otsa, läheb siis ette par. poole
 üns juurde. Blenk tahab kalle järle minna, Dot
 ära. Emily järgneb.]

Blenk [Emilyle, kui see temast mööda ükse juurde
 läheb]. Koh, mis te selle tule kohta ütlete?

Kui see mitte kirglik ei oleks —

Emily [naerdis]. Seda te mõistate kõiks, tite kelmid!

[Ära parunale poole]

Blenk [paneb ükse kinni].

Gerald [paneb kübara kirjastustolana päale, pöörab
 Blenki poole]. Mis ta ütles, see tädi?

Blenk. Ainult üleüldise tähenduse „kahe naese pida-
 mise“ üle, kui ma last võeti aru sain. [Otsib
 omale platsi istumiseks, toob padja sohva päält, ja
 istub mõnusasti istmele]

Gerald [jahedalt]. Ma tulin vist küll just kõige
 vähen sündsamal silmapilgul?

Blenk. Seda teed sa ju häameelega.

Gerald. Siin majas on vist mood ühes, et küie
 lõm suudleb.

Blenk. Püudub ainult veel, et sina lady Sellen-
 geri kaenlasse võtaksid, siis oleks kõiks täielik.

Gerald. Kas sa mulle vast seda natukese aja eest nähtud pilti seletada ei tahaks?

Blenk [süütab pakrossi põlema]. Ma ei tea, kuidas see sind huvitada võiks.

Gerald [ügedas saadis]. Ma tahan sulle midagi ütelda, armas Blenkinsop. Ma liian, et see väga vähe viisakas on, kuni sa naisuuguseid tooreid naljasid teed Mrs. Dotiga. Sa tead väga hästi, ta on vähe kergemeelne ja mõtlemata - ta -

Blenk. Kõja? Edasi palun.

Gerald. Ah mis, võtan tont terwet seda mehed kraami siin! [Läheb ukse juurde].

Blenk [viskab talle kuletiku jargi]. Jumalanartlik soov, jaa poeg.

Gerald [pahaselt]. Mis peab terve see ahvikonet äteli tähendama?

Blenk. Kas sa ei võiks vähe viisakamaid sõnu tarvitada?

Gerald [astub tema taga]. Kõige mõistlikum oleks, sa saad äkitselt mõne telegrammi, mis sind tungiva asjatalituse pärast siit ära kutsub.

Blenk. Mis pärast, kui on siin mõtlemata häia olla.

Gerald. Kas see sind väga üllataks, kui ma sind üksust välja viskaksin?

Blensk. Üllataks mind ja pahandaks!

Gerald. Kas pean ma sulle ütleva, mis ma sinust arvan?

Blensk. Ei, parem mitte. Ma vihkan meelitusi.

Gerald [istub sohva peale, vaatab sinna külge, kuhu mrs. Dot naabus.]

Gerald. Sina oled üks vana kergats.

Blensk. Ja sina oled praegusel silmapilgul tulivi-
hani.

Gerald. Sa ei arva omi tõesti, et mrs. Dot sinust mi-
dagi välja teeb?

Blensk. Kas sa mulle vast ei ütles, mis see sulle kor-
da läheb?

Gerald [hõpsib püsti]. Minu olen mrs. Dotiga juba
aastaid sõber. [Läheb temast paar puole]. Minu ei solli
seda, et mõni esimene vastujuhtuv vana lamba-
pää teda kompromitseks.

Blensk. Ütle õige, oled sa siis hoopis unustanud, et sa
püüdi Selkengeriga niikaua oled?

Gerald. Muidugi mitte.

Blenk. Aga sa tahaksid seda küll unustada.

Gerald. See on hälumatus.

Blenk [hõusib püsti]. Mis ütlesid sa, kui ma sulle juttustaksin, et ma mõne minuti eest mrs. Dotile oma nätt pakkusin.

Gerald. Ta soovis enise küll mist haigeks sellele.

Blenk. Sa ju nägid, kui sisse tulid.

Gerald [astub näkku tema poole]. Sa ei näogi uneti hõsiselt?

Blenk. Vaeste kavaluse eest ei pääse ühesgi mees enne kui ta haaras on. [lõtab ajalehti kätte ja lühitseb jälle].

Gerald [vaatab par. p.]. Ja mrs. Dot vastab sinu tundmuisi?

Blenk. Kui indiscret naisimisi ei panda ette.

Gerald. Kõigevägevam Jumal, see inimene oskab hoopisest, et teine teda armastab.

Blenk. Misparast mitte mind niisama hästi kui sind?

Gerald [naerab valju häälega]. Ha ha ha.
[Istub sohva peäle].

Blenk Mille üle sa viiti naerad, pagana pihta?

Gerald. Hahahaha. Tä on sind aga hästi ninapidi
wõõnamud. Hahaha. [Tõsiselt]. Ütle riige, kas sa
täiepoolest usud, et seesugune naene sind võiks
armastada? Naene poiss, naene poiss! Kui sa
juba naist võtma pead, siis võta omi lady
Sellingeri!

Blenk. Sa naieise arvavad, et naisterahwas,
kellel onne pole sinu naieises saada, võtge pa-
remini tub kui kloostriisse lähed.

Gerald. Lase endale nõuu anda, Blenk, tee et sa
minema saad, enne kui ennat, wäl enam lamee-
rid. Uus mind, sul on niisama wähe koolust
mrs. Doti pääle kui tema kutsaril.

Blenk [awab kirjutuslana saktli]. Sa pead siis
seda asja täitsa võimata?

Gerald. Mitte ainult võimata, waid otse pöö-
rasens.

Blenk [wõtub laulatuseluba suhulist, paneb
laieka jälle kinni]. Koh, siis ole nii hää, ja
waata korras seda siin.

Gerald [wõtub, waatab, on täitsa kokkunud]. See

on ju laulatuseluba. [Loeb]. James Blensinsop -
Blensk. Ja Franziska Anna Wörthley.

Gerald. See peab eksitus olma, narmuvääriline
eksitus.

Blensk. Allkiri on eht küllalt.

Gerald [rehib dokumendi tuli vihaseelt puruks, vis-
kab tükiid eemale].

Blensk [istub kergendatult ja rõõmsaks suades
istme pääle]. Timalale tänu!

Gerald lähib tagapooli, võtab oma sübara kirju-
tuslana päält, lähib keskm. klaasuke juurde
ja näitab näoga talle järde.]

5. etendus.

Mrs. Dot tuleb uksest pah. poolt Emilyga, Blensk.

Blensk [anna juure], Timalaga, mu söber, ka
hästi!

Mrs. Dot [vaatab Blenski pooli, küsib Emilyle].

Ta mängis siis omati ainult kummitit nimiga,
nah oota!

Emily [lähub par. p. olma ukse kaudu ära, paneb
ukse väljast poolt kinni]

Mrs. Dot [lähub kirjutuslana juurde, tab, et teine

Kida tähel panub. B. pöörab ümber ja näeb
Kida). James!

Blenk [paaberilipakati päale pörandal naidatis]

Ja rehis teie laulatuseluba katsi.

Mrs. Dot [käsku]. Chiissuguse?

Blenk. Meie oma muichugi! [Korjab tüsied
kokku].

Mrs. Dot [on kergendatud]

Blenk. Kolmkümmend sada sterlingit nokas,
 mu kaps. [Dot loeb sõrmude pääl] Ja pagana pihta,
 mis teie siis sääal teete?

Mrs. Dot. Ma annan järele, mitu pundelit olut Inglise
 rahval karvis on ära juma, et meie uue lüba
 saaks muretseda.

Blenk. Te andsite mulle ju korvi, siis jääb teil ju
 kulu tegemata.

Mrs. Dot. James, ma mõtlesin kõige üle järele,
 mis te mulle ennist ütlesite ja võtan teie pakku-
 mise vastu.

Blenk [kellel värinad üle selja jooksewad]. Ma
 tänan teid kõigest südamest, kuid ma ei või
 seesugust ohvrit vastu võtta.

Mrs. Dot. Mõte, teid õnnelikuks teha, teeb selle ohvri-
mulle kergemaks.

Blensk. Ärge laske ennast silmiapilklise hunde
mõjul teie avatleda, mis teie elu ära rikub.
Ärge mõtelge minna pääle.

Mrs. Dot. Ei, ei, ma olen täpselt järel kaalunud.
Ma tahan teie kirglikeid palveid kuulda võtta.

Blensk. Ja mina ei salli seda. Ma võin ka õnni-
reemelneda olla. Teie andsite mulle kurvi ja süüvise
olgu.

Mrs. Dot. Kui ausameelne ja arm teie olete! Iga teie
sõna kindlustab minna otsust oma elu teie õnnale
pühendada.

Blensk. Kui väga minu ka teie hädast annan
hinnata, armas Dot, äisgi ütlen omati otsusekohel-
selt, et ma ial naist ei võta, kes mind ei ar-
masta.

Mrs. Dot [pöörab end ära]. Kas teie siis vägisi
mind avaldusi tegema sunnite, mis mul nii ras-
kaks lähewad? [Ta seisab seljaga publikumi poole]

Blensk [kohkub, lämb ta juurde, maatab kalle otsa].
Suur Jumal, teie ei taha omati ütelda, et te mind

armastate?

Mrs. Dot [ohates] James! [B. istub, D. tõmbab pehme
puri omale lähemale ja istub selle päälle B. jalgade
ette]. Kui imelikult mängib ometi elu!

Blenn. Aga armas laps, wauwalt pool tundi eest
wandusite te omi, et mind silma otsas ei woi
sallida.

Mrs. Dot. See on naesterahwa esõigus, et ta oma
arwamist muuta võib, nii tihti kui see talle aga
meelde tuleb. Oma singlikuse läbi oleti te
minust jagu saanud, teie tuli riskus mind kaasa.

[Ta teeb nagu mõitlaks enesega, siis raputab pääd]

Ma mõitlesin ja jäin alla. Wõta mind, James,
ma olen sinu eluses ajaks, [Panek oma ristis käed
ta põlwe pääle.]

Blenn. Dot, ma pean teile midagi üles tunnustama.
Ma narrisin teid ainult ennist.

Mrs. Dot [panek oma käe ta suu pääle]. Selt,
nii tõsiste asjadega ei naljatata.

Blenn. Ma ei oleks seda ka ial teinud, aga teie
aritaste mind, kui te mulle ette hütsite, ma ei
oskawat armastada. Ma, siis lasksin ma bakti,

ja lasksin mist natukene märgist muuda. See oli unmal, kergemeelne nali, aga ta oli ainult nali, seda võite te uskuda.

Mrs. Dot. Missugune kuldne süda teil on, minu James. Kuidas elin ma pini ja unmal, nii tund armastust lähile panemata jätta.

Blink. Ja, mu Jumal, kas te siis sugugi ei kuule, mis ma ütlen?

Mrs. Dot. Mitte sõna.

Blink [täpselt rahuliku raades]. Kui siis palun, võtke mind siis nüüd kuulda. Teie olete väimustaw naeste-rahvas ja nõiduw sõber, ja ma saalin teid kõigest südamest kuu sõber, aga ma ei armasta teid mitte, ei ole teid ialgi armastanud ja ei saa teid ialgi armastama.

Mrs. Dot [naukusesse vahtides]. Oh Jumal, oh Jumal, kuidas ta mind jummaldab!

Blink. Nüüd lähub aga asi mulle liig kirjuses. [Ja tahab piusti tõusta, D. tõmbab teda nätpidi jälle maha].

Mrs. Dot. Ma tean, et sa mind armastad, James. Meie naised tunneme seda instinktiliselt.

Blenk. Inna see wana lori.

Mrs. Dot. Kuis olen ma siin õnnelik, Jaames! Minu James! [Kajatab tema vastu ja teeb nagu nutaks ta].

Blenk [tahab püüsti tõusta, ta huiab teda tagasi].

Agg Dot. Kuu keegi meid nimuadi näeb!

Mrs. Dot. Minu pärast näkku meid terve ilu, mil pole midagi selle vastu.

Blenk [tõuseb püüsti, Dot on käewarred ta kaeta ümber pannud ja huiab ta näjale]. See oleks hirmus kompromitteeriv!

Mrs. Dot. Mis see teeb? [Silitab ta paleid]. Ilm saab ju meie õnne pea küllalt teada.

Blenk. Kas siis midagi ei ole, mille läbi ma teid tui enesepeetustest siis saaks wõrgutada?

Mrs. Dot [kelmikalt]. Mitte midagi! [Wäheag, kaeratades]

Kas wabandad mind silmapilguses? [Wäheag. Ta najatab klawvi pääle]. Nisuguste suurte meeli-
liigutuste järel pean wähe püüdnit näo pääle panema. [Pöörab minema]

Blenk. Wäga mäistlik. Wõtke enesele aga rohkesti aega selle jaoks. [Tahab minna].

Mrs. Dot [pöörab ümber, ta jääb seisma]. Ja mõtle

selle päale, mina olen nüüd sinu, igavesti.

Blenk. Cha kirjutan üles, et ära ei unusta. [Dot
wiskab kalle näemusid, siis ära ette paremale
poole. Blenc tormab elektrikella juurde ja helis-
tab kava ja kannatamata.]

6. etendus.

Blenk. Teener, tagast pakemalt puolt.

Blenk. Palun saake mulle kohe mu teener siia.

Teener. Väga häa, härra Blenksinsop. [Ära, jätab
ukse lahti].

Blenk [juokseb näsa ringutades edasi-tagasi]

7. etendus.

Blenk. George.

Blenk. George - George -

George. Armuline härra.

Blenk. Pakkige kohe mu asjad kokku ja laske
auto ette sõita. Aga silmapähe.

George. Kas armuline härra tahavad ära rei-
sida?

Blenk [wihaseilt]. Teie lambapäa, kas te arvate
ma lasen selle juures oma asjad pakkida, et siia
jääda? Cha pean meil täna õhtu ära reisima -
väljamaale.

George. Väga häa, armuline härra.

Blenn. Teie peate nüüd otsukohe rongiga Londoni sõltuna ja piletid muudatema üle mere soidu jaoks.

George. Väga häa, armuline härra. Kuhu, armuline härra?

Blenn. Mis see teisse puutub? Olge hääks, pidage suu ja tehke, mis teile nästakse.

George. Wabandust, armuline härra, aga ma pean pnuti teadma, kuhu ma piletid pean wõtma, armuline härra.

8. etendus.

Endised. Mrs. Dot ilmub klaasukre päälle.

Blenn. Kuhu te tahate - kui see ainult wige kaugel siit on. Minu pärast Afrikasse.

George. Afrikasse, kardetaw kliima, armuline härra.

Blenn. Mitte puultgi nii kardetaw, kui siin.

George. Väga häa, armuline härra, nii siis Afrikasse.

[Ära].

Mrs. Dot. Amias Janus - [tema häälekõla juures muutub ta koke silmatarkawalt rahuliseks]. Kas ma õieti arm sain, sa andsid käsku oma asju pakkida?

Blensk. Kuidas, armsam, kuidas sa ainult see süguse mütle pääle võid tulla?

Mrs. Dot. Sa ei jata mind ometi maha, kallim?

Blensk. Mingi hinna eest, mu ingel. [Võtab klaveri päält oma kühara]. Kuid ei või enam ühesgi asi enam sinust lahutada.

Mrs. Dot. [tahab tema juurde tulla]. Armsam!

Blensk. Mu jumalus. [Sipsab keskelt mälja, ära].

9. stendus.

Mrs. Dot, Kellie, Freddie.

[Kellie tuleb pahemalt poolt, trehvab ukse pääl mrs.

Dotiga kokku, lähes mrs. Dotist mööda ära.

Freddie pahem. poolt, kirjadi näes. Mrs. Dot näeb teda ukse juures. Mrs. Dotile tuleb uus mõte].

Freddie. Kas sa ei tahaks, palun, neid kirju lugeda?

[Tuleb pääle selle kii ta ukse on kinni pannud, kirjituslana juurde, paneb kühara klaverile, istub.]

Mrs. Dot. Muidugi. Siis tahaks ma ka häameeliga sinuga midagi läbi rääkida, Freddie. [Vaatab ruttu kirjade sisu, siis]. Ma tahtsin sulle ainult ütelda, et ma viimasel kahel päeval sinuga väga rahul olen. Ma panin sind teravalt tähele

ja nägin oma rõõmuse kuidas sa kõigist jõust
katsusid waest. Nallet oma armastusest sinu
wastu parandada.

Freddie [tõuseb püsti, pühakult]. Ma katsusin
oma kohust täita.

Mrs. Dot. Seda sa tegid auusasti. Ja kasuks selle
eest, tahaks ma sulle väikest kingitust teha.
Kus on mu chekiroumat?

Freddie [tuob rittu chekiroumatu kirjutuslawa
sahhtlist]. Aga ma palun sind, armas tädi, seda
pole ometi tõesti mitte tarwis. [Tareb rittu chekirouma-
tu terna ette kirjutuslawa pääle, ulatab talle sullepää].

Sa maksad mulle juba isege liig palju mu töö eest.
Rohkem ei wõi ma tõesti mitte wastu wõtta.

Mrs. Dot. Seda ma kartsin. [Ta kirjutab Freddie sil-
mitsel teda terawalt]

Freddie. Wiisada naela! Sa oled ometi tõesti kõige
parem tädidest - aga mis jaoks nii palju?

Mrs. Dot. Ma mõtlesin, sul läheb wast tarwis. Utleme
nõituseses, sa tahaksid naist wõtta, siis oluks ometi
wäga armas, kui sularaha käpärast on.

Freddie. Ja muifugi. Isenesest müüsta. Aga ma ei mõtle

ju suuguji naisevõtmise pääle.

Mrs. Dot. hittu? [Tõusib üles, tõmbab chexi raamatust välja, võtab tema pääst kahe käega kinni]. Ah,
kui sul kord see mõte peaks tulima, siis ära ole tule-
niku pärast mures. Ma annan sulle selkorral
jalamaid 2000 naela aastast sissetulekut.

[Suudleb teda otsa ette].

Freddie. Sa oled täiepoolest liig häa minu vastu.

[Läheb ette, vaatleb õnnest äranavail silmil chexi].

Mrs. Dot [võtab autu laulatuseleiba rõõjutuslana laevast ja paneb ta rõõjutuslana pääle, läheb
siis pahemale poole klaasusse juurde]. Ma lähen
nüüd natukeseks aeda.

Freddie. Pea, tädi Dot! [Tõuseb ta juurde, suudleb
teda]. Sa oled ingel inimesekujus.

Mrs. Dot [ära aeda].

Freddie [läheb keskmise klaasusse juurde, vaatab
välja, siis klaveri juurde, mängib, siis jälle ukse
juurde, siis jälle klaveri juurde, mängib jälle].

10. etendus.

Freddie. Nellie [tuleb par. poolt jookstes ja
tagumisest uksest kesk. sisse].

Nellie. Ma arvasin juba, sa ei annagi märki.

[Lähub keskmise ukse juurde, waatab wälja, pöörab tema poole]. Ma pidin kõiksugugi ettenäandeid wälja mõtlema. [Waatab pah. poole wälja].

Freddie. Miu ei saa ka mitte üht silmapilangi segamata koos olla.

Kellie. Otsa pööraseks võib minna. See oli väeti üks mõistlik ettepanek sinu poolt, et me nüüd õhtuti aias kokku saame, kui kõik magavad.

Freddie. Minu poolt? Ma arwan, sina tegid selle ettepaneku?

Kellie. Mina? Ega mina ometi niisugust sündmata ettepanekut ei tee.

Freddie. Muidugi mitte.

Kellie. Ma olen täitsa meeltära heitmas, Sa ei või enesele ette kujutada, kuidas Gerald mulle igaw on.

Freddie. Miu ole siin ikka arusaamata, mis sa tema juures mõisid leida.

Kellie. Ma ei ole teda ju ka väeti ialgi armastanud. Ma kihlasin ennast temaga ainult sellepärast ära, et ta mind valdasti armastama oli hakkanud, ja mamma seda milgil tingimisel ei tahtnud.

Freddie. Nellie. [distub tema juurde]. Mis ajast saadid armastad sa mind öieti?

Nellie. Ma ei tea seda isegi - ma usun sest saadid kui sinu lootuseta tundmustest minu vastu teada sain.

Freddie [wähe kohmetult]. Ah!

Nellie. Ja millal sina mind armastama hakkasid?

Freddie. Ja, kas näed, see oli ju kole meelitaw minu, et ma sulle nii armast olin.

Nellie. Mis! . . . [Wahelag]. Ma usun, ma ei mäista sind mitte täitsa.

Freddie [ajab näed laiale]. Armastav! [st. panib oma päe ta ülale, Fr. näerwis tema ümber].

Nellie [surub end ta vastu]. Kui halvad me omati oleme.

Freddie - aga see ongi see, mis sääljumus nii waimustaw on. [Fr. suudleb teda]. Ma tean väga hästi, ma ei tohiks ennast sinult suudelda lasta, see on kibe ülekohus maise Gerald'i vastu.

Freddie. Ah mis, ta pole sind wäärt! [Suudleb].

Nellie. Aga ta ju maldab mind. See on minust kihtsalt kõlwatu.

Freddie. Ma ei wõi enisele seda ka ial andeks anda.

[Suudleb jälle]. Wane Gerald. [Suudleb]. Aga ta on
siisgi üks eesel, üks ole?

Nellie. Kole eesel. [Kad pükskarvad mõlemad wäl-
justi naerma]. Sst, ole ette waatlik! [N. tõuseb
piisti, joorseb sohwa juurde, põlvitab selle pääle
ja waatab klaveri pääl olevat ajalehte].

Freddie [nuttab klaveri juurde ja mängib].

11. etendus.

Freddie, Nellie. Mrs. Dot [läbi keskmise ukse
tagast, lilled käes].

Mrs. Dot. Kas ma ei ole wast oma nääril siia
müstunud. Palun, Freddie, waata õige järvel.

Freddie [jätab mängimise poolili, tüstab klaveri
kaane üles ja waatab sisse].

Nellie [otsib sohwa alt jne.].

Mrs. Dot. Wäib ka olla, et nad kõrwal taas on.

Freddie [läheb tuisaselt wälja].

Mrs. Dot. Wast olen ma nad kirjutuslause pääle
jätanud.

Nellie [läheb kirjutuslause juurde, näeb laulatusel
lühakirja, jahmatub, katsub seda oma selja taga
ära peita].

Nellie [äritatud]. Ei, siin neid ei ole.

Freddie [tulb tagasi]. Säh, siin on su käärid.

Mrs. Dot. Täna wäga.

[Freddie istub klaveri ette, mrs. Dot waatab Nellie otsa, pöörab minema. Kui ta seda teeb, jookseb Nellie tema järel, mrs. Dot jääb seisma, waatab Nelliele, kes ka seisma jääb, otsa, lähel siis ära. Nellie waatab talle järel läbi klaasuse, mrs. Dot waatab meel üks kord tagasi, Nellie seab end nii, et Dot teea näha ei wõi. Kui Dot ära on kadunud, astub Nellie kirjastuslana juurde, waatleb dokumenti].

Nellie [näsi dokumentiga selja pääl]. Aga Freddie, kuidas näisid sa nii ettewaatamata olla. [Tr. jätab mängimise, tõuseb püsti]. Onnaks oli mul nii palju kiilma werd, et teda ära peita.

Freddie. Kida siis?

Nellie. Sa oleksid seda mulle ütlenud pidanud. Sa ei tahtnud oneti laulatuse luba muretseda, ilma minu käest küsimata. Selles ei alnud sul oneti õigust.

Freddie. Laulatuse luba!

Nellie. Sa tead oneti, et ma sinule minna ei saa.

Ma ei või Geraldil vastu oma sõna murda. Ma olen
kõrpooldest kõsiselt pahane su peale, Freddie.

Freddie. Mul ei ole aimugi; millest sa räägid.

Kellie. Kuidas võid sa niimoodi luisata! [Annab
talle dokumendi, astub paar sammuemale ja pöörab
talle selja].

Freddie [vahib inestusiga selle peale], Kust sa siis
selle saidid?

Kellie. Ta oli kirjutuslaua peal. [Pöörab end tema
poole]. Sa ei taha oneti vastu vaielda, et sinu
ta sinna oled pannud? [Fr. vahib ikka veel docu-
menti. K. lähub keskm. uks juurde, vahib valja,
lähub tema juurde tagasi, panib käed ristis.]

Oh, Freddie, kui julge sa oled, Aga sa ei ole oneti
tõelikult uskunud, et ma sinuga ära jooksin! -

Ah, Freddie! Mul on nii häa mul. Kui kole dasti
pead sa mind armastama!

Freddie [nõrkale]. Aastani sissetulev 2000 naela. -

[Ärski saab talle asi selgeks]. Vah, et ta iseenesest
sinna laua peale ei saanud, on vist küll päeva.
selge.

Kellie. Kuidas tulid sa ainult selle mõtte peale?

Freddie [julgelt]. Na, see on ju ainus võimalus sind nähti sada.

Nellie. Kui kava on ta sul juba olemas?

Freddie. Täna hommikust saadise. Nellie, tule, pistame koos plehku.

Nellie. Ei, ei!

Freddie. Gerald on sulle ometi täitsa ükskõis, ja mind armastad sa.

Nellie. Ma ei või ta südant murda. [Katab näo kättega kinni]. Ei, ma ei või mitte, ei või.

[Pöörab tema poole]. Ja kuhu võiksinne ülepää minnagi? [Freddie hüüab vahelt]. Kamma ei annaks sulle seda ialgi andeks.

Freddie. Sellega [dokumendi pääle näidates] võime endid igal pool laulata da laste. Sõidame ometi automobiliiga minu vanemate juurde. Ohtusöögis oleme juba kodu ja homme hommiku laulata meid mu isa.

Nellie. Kas sinu isa siis vaimulik on?

Freddie [istub hõvi pääl tema kõrval]. Aga muidugi.

Sa näed, ma olen kõige eest hoolt kandnud.

Nellie. Ja see on tüesti tüsi. Sa oled hõmmus tark, Freddie.

Freddie [mõtab ta käe]. Kava järel mõelda sa ei tohi. Koh, kas julged? [Tipib dokumendi päali]
Nellie [tõuseb püsti, maatab ta otsa, lähub mõned sammud taga poole]. Ei! Ei! Kuidas võid sa ainult seda minult nõuda. [Waheag]. Koh, ma panen siis ruttu kübara päha.

Freddie. Sa oled siiski üks ingel.

[N. jookseb par. näti oluvasse kaudu välja, Fr. jookseb äritatult edasi-tagasi, libiseb sammudega üle klahvide j. n. e.]

Nellie [trüüb tagasi, kübaras pääs].

Freddie [talle vastu]. Ruttu, ruttu.

Nellie [F. näht oma käes hoides]. See on omi kard-
 täesti romantiline! [Kad lähuvad käsikäes klaas-
 ukse juurde taga].

12. etendus.

Endised. Blenn. Gerald. Emily. Mrs. Dot.

Lady Sellenger.

[Ukse pääl saavad Freddie ja Nellie lady Sellengeri Blenni ja Geraldiga kokku. Lady Sellenger tuleb pahemalt poolt, tema järel Mrs. Dot. Gerald ilmub klaas-
 uksele, ta on pahemalt poolt tulnud. Blenn seisab

klassurise juures paremal pool. Emily tuleb eest
 par. pruut olevast naise, lähel klaveri juurde. Nellie
 ja Freddie lasuvad näid lahti. Mrs. Dot maatab Nellie
 otsa, pöörab minema. Kui Mrs. Dot minema hakkab,
 juuksele Nellie tuleb järgi. Freddie lähel kirjutuslaua
 juurde, Nellie sohva juurde.]

L. Sellenger. Kuhu sa siis nii kormesti ruttad, Nellie?

13. etendus.

Endised. Mason [theelaua kati näe pääl, tema järel
 näeb teevut, erimene tuob kandikku pääl theemund
 j.m.e. tuine rüpsesi]

Mason [katab theelauda klaveri juures.]

Nellie. Mii tahtsime Teid parajasti thees sisse
 viitsuda.

Mrs. Dot [tuleb sisse, lähel kirjutuslaua juurde,
näeb, et document ära on]. Ma tellisin automobili.
 Kui kellegil himu peaks olema väikest sõitu teha,
 ta on juba nese ette sõitnud.

Nellie [lähel lady Sellengeri juurde, kes väikse
diivani pääl, istub tema kõrval]

L. Sellenger. Mu armas Nelliekene

[Mrs. Dot istub väikese sohva alumise otsa pääle.]

Mason toob theelaua tema juurde, siis ära.

Esimene tenor seab mandriin theenõudega laua
pääle, siis Masoni järel ära. Teine tenor toob
kaldrukud küpsisega ja seab kivi theelaua
alumisest riiuli pääle, selle järel teiste järgi ära.

Emily istub Mrs. Doti juurde, kes theed sisse
malab. Freddie ja Gerald seavad endid pahemale
poole theelauda].

L. Sellinger. Ma kõneldin praegu millegi väga
kantsa üll Geraldiga.

Emily [paneb piima ja suhkru kassidesse, Freddie
võtab kassi, annab ühe lady Sellingerile,
teise Nellile. Mrs. Dot malab Emilyle theed kassi.

Mrs. Dot. Ma võin arvata, mis see on. Pulmad.

L. Sellinger. Mul ei ole õigust pruutpaari väga
arusaadavat kannatamatust pruudi pääle
panna.

Nellie [kõikumud]. Ja mis ütles Gerald?

L. Sellinger. Ta jätab sinu huuleks pruupäeva
kindlaks määrata. [Gerald ulatab lady Sellen-
gerile ja Nellile küpsist].

Nellie. See on temast ju väga lahke.

Mrs. Dot, Ja. Sest ta tahab muudugi teada
enem täna kui homme naist võtta

Gerald [wihaselt]. Muudugi.

Nellie. Minule oless võeti armsam, kui Gerald
päeva ära määraks.

§ Sellenger. Kui liigutavalt vastu tulelikud
nad on inimeste vastu.

Blenk [astub pahem. p. theklauda]

Gerald. Meie ei hakka omeli siin Mrs. Doti oma
eri asjadega tüütama. [Võtaks taldruse küpsisega,
annab Blenkile, seab end Mrs. Doti paremale
poole].

Blenk [panab Emilyle küpsist]

§ Sellenger. Me oleme siin ainult kõige paremate
manade sõprade seas. Mrs. Dot on häameelega
oma nõuuga meie abiks, seda ma tean.

Mrs. Dot. Minu nõu on niisugustel võidudel on
alati: „Mida varem, seda parem.

Blenk. Keela see mõru suutäis alla, ilma et
silma pilgutamata

§ Sellenger [Blenkile]. Kivi keel! [Geraldile]. Ütleme

siis täna kuue nädala pärast?

Kellie [vaatab Freddie otsa]. Mulle oleks see aeg väga sünnis.

Gerald. Kii siis maha tehtud.

Freddie [võtab Kellie näost tassi ära, seab end pah. kätt theelanast].

Kellie [Freddiele]. Kas tulite ühis? [Fõuseb püsti].

Freddie. Iseenesist mäista. [Seab tassi laua peäle, vaatab häkelikult mrs. Gati poole].

L. Sellinger [imestusega]. Kuhu sa siis tahad minna, Kellie?

Kellie. Kära Perkins lubas mind vähekeise automobõlis sõitma minna. Wast lähub muu pääwõlu siis ära.

Freddie [lähub pinnamisi klaveri juurde, võtab sääält oma kühbara].

L. Sellinger [tasa]. Kas see on ka õige, mis laps? Sa tead omati, mida see väene noormees sinu vastu tunneb.

Kellie [ka tasa]. Ma mõtlesin, et sul Geraldiga veel mõnegi asja üle on rääkida.

L. Sellinger. Mida siis? [Seab tassi laua peäle].

Nellie. Aga mamma - abielukontrahi pärast, muudugi.

Q Sellenger [õrna naratusega]. Ahu prantiline tüdrukene. Sa saad noid well just niisugusest nagu su ema!

Nellie. Ma tahan siis minna? [Gerald tõuseb püsti].

Q Sellenger. Ja. Aga ära jae mitte liig kauas ära.

Nellie [suudleb teda]. Jumalaga, mamma.

[Freddie]. Mis siis, härra Perkins? Kastulete?

[Lähib Freddiega taga p. oleva ukse kaudu välja].

Q Sellenger. Armas laps, nii puhas ja süüta.

Gerald - [Gerald lähib ta juurde]. Antsin teie ka mulle üks müss.

Gerald. Häänellega.

[Blenni tõuseb püsti, panib oma tassi näest, lähib Emily juurde. Pahumalt poolt väljast kostab auto-signal. Lady Sellenger hoiab oma pale Geraldile vastu, ta suudleb teda, siis võtab ta tema tassi, seab kirjutev laua pääle].

14. etendus.

Endised. Teener [kirjaga hõbedase lauakirje pääl]

Teener. Prüüli Sellenger käsksid mind, see kiri kõi anda armulise prona kätte.

Mrs. Dot [võtab kirja]

Teener [lähel ära, paneb kätte kinni]

Mrs. Dot. Mis? [urab kirja, loeb, karjatab]. Kõige vägevam Jumal! [karjab püsti]. Oo, see kass!

[Lähel lady Sellengeri juurde]. Ma ei tea sugugi, kuidas seda teile pean ütlima, lady Sellenger, see kiri on Nellie käest.

L. Sellenger [üllatult]. Nellie käest! [vaatab Geraldilt otsa.]

L. Sellenger [Ah ja, see armastus küll!]

Mrs. Dot [loeb]. Armas Mrs. Dot, mina olen ühes Freddiega ära putkanud. Mii tahame abielusse astuda, [L. Sellenger karjatab]. Palun, teatage seda ettevaatlikult minu emale.

L. Sellenger [karjab püsti]. Võimata! Me peame nile järele. [Geraldile]. Silmapilk, siis saame nad meil kätte. [Astub Mrs. Doti juurde, võtab ka kirja kärest kinni ja vaatawad mõlemad.]

Mrs. Dot [lob]. Cha ei või Geraldile minna. Ta on liiga — mis nüüd tuleb, sellest ei saa ma aru. [Annab Geraldile kirja]. Katsuge tei korras, te kinnute ju seda näekirja paremini.

Gerald [lob]. Ta on liig igaw.

Mrs. Dot [tehtud imestusega]. Igaw?

Blenke [suure rahulolemisega]. Igaw.

Emily [järelmõttisult]. Igaw!

[Mrs. Dot paneb kirja kirjutuslaua peäle, Gerald lähel väinse diivani juurde, naerab waljult].

L. Sellenger. Ah maene, armas Gerald, mis peame siis nüüd tegema?

[Gerald istub, rappub naeruhoo käes. Naerab waljemini ja waljemini. Lady Sellenger astub tema juurde]

L. Sellenger. Gerald, Gerald, rahustage ennast ometi. Jumala pärast!

Gerald [naerab waljemini]

L. Sellenger. Ta on päris hysteriline. [Mis naeruhoo?]

Mis on muu Eau de Cologne?

[Emily tõuseb pusti, Gerald mõirgab naeru käes.

Lady Sellenger pöörab Mrs. Doti poole].

L. Sellenger. Armas Mrs. Dot, Jumala pärast, mis nüüd teha. Kas teie ei võiks teda rahustada?

Gerald, armas Gerald, siis võtke ennast omi kikkku.

Blenk. Meelelahutamine on tal sinavast näha, mis? [Gerald naerab].

L. Sellenger. Võib ju veel võis hääres teha. Me jõuame neile järele. Ma luban teile seda.

[Lady Sellenger läheb Blenki juurde. Gerald jääb äkit-selt vaat ja vaatab väga rahutuks lüktud tema pääle].

L. Sellenger. Te peate ta saama, Gerald, ja kui ma ta kas või juukseid pidi altari ette peaksin vedama.

Gerald. Mis te mõtlete teha?

L. Sellenger. Ma pean silmapilke nute järele ajama. Kus on teie auto, härra Blenkinsop? Kas teie ei ütelnud, et ta Inglismaal kõige kiirem auto on?

Blenk. Ja, mina vähemalt kiiremat ei tunne.

L. Sellenger [Geraldile]. Me saame nad kätte, Gerald. Me ajame tagast järele. Te peate ise sõitma, chauffeur ei sõida küllalt ruttu. Ükschuidja teab kindlasti, kuhu poole nad on pööranud.

[Emily ja Blenk kõnelevad kahkesi klaveri juures,

mrs. Dot mõtleb ühe silmapilgu, lipsab siis
keskelt wälja ja ära pah. poole. Lady Sellenger
läheb Gerald'i juurde, — waneaeg — Gerald naerab.)

Gerald. Ja kui me neile ka täiesti järle jõuame?
Teie ei wõi teda umeti mitte sundida.

L. Sellenger. Ema ei pea oma tütarit sundida
wõima, sellele mehele minna, kes talle wäinuhena
meele järle on? Kii sügarvale pole Inglis maa
umeti veel langenud!

Gerald. Mina ei wõta Nelliet tema tahtmise vastu.

L. Sellenger. Lollus! Kuidugi wõtate te tema. Kagu
annaks mina oma tütre wist kellegile härra
Perkinsile.

Gerald. Kinni ei puutu asjasse. Mina ei salli
seda, et Nelliet sunnitakse.

L. Sellenger. Seda saame me näha. Igatahes peab
ka tagasi tulema. Siis sõidab chauffeur mi-
nuga. Perkins! Ha, Perkins! Ja wane kui
kirikurutt! — Te olete südarnita inimene, Gerald.

[Ja prujitab wälja, ära taga pah. poole].

Gerald. Kus on mrs. Dot? [Läheb keskm. klaas-
ukse kaudu parem. p. aeda].

Blenna. Sellest saab äärm! Tulise pihta! [Panab
uuse taga pah. kätt kinni.]

[Mrs. Dot tuleb keskm. uuse kaudu, pahemalt
 poolt tagasi, näes suur rõõginuga ja tulehark.
 Ja peidab need riistad oma selja taga, Emily
 istub sohva peäle.]

Mrs. Dot. See olens siis viendatud, ja põhjalisult!

Blenna. Mis siis?

Mrs. Dot. Lady Sellenger tahtis ju teie automobi-
 lliga neile mõlemile järele ajada, aga see võib
 tal raskest minna. [Näitab nuga ja tuleharki.]

Blenna [püsti karatis]. Mis olite te minu automobi-
 liga kinnud?

Mrs. Dot. Kiipea kui ma kuulsin, mis wana
 moor ette wõlla karatses, tannasin ma kõõki,
 mõtsin selle noa ja selle tulehargi.

Blenna. Hirmus inimene.

Mrs. Dot. Ja lõikasid rehwid puruks. Tuhanded
 kükkideks.

Blenna. Kõigemägewam Jumal. [Istub]

Mrs. Dot [astub tema juurde]. Mis tüürist on
 saanud, seda ma ei tea. Aga igatahes nii pea ei

suuda üksigi inimene seda riista liikuma
panna.

Blenk. Minu tulimus automobil, ja ma
andsin ennast ülikomse võiduajamise jaoks
üles.

Mrs. Dot [lahkusega]. Ja, selle mõtte peate küll
vist jätma.

Blenk. See on liig!

Mrs. Dot. Te ei ole omegi kuri mu päale, armas
James?

Blenk. Kuri!

Mrs. Dot. Sellest oleks mul aga kahju.

Blenk [hõnset püüsti tulivihaselt]. Ha!

Mrs. Dot [kelmiskalt]. Naisugune väikene wale-
juhtumine suurendab armastust. Te teate ju,
Te tahate mind naaseks mõtta.

Blenk. Naaseks mõtta! Teid! Ennem lasen enes-
est aurutulli üle sõita. [Wiskab noa ja
hargi, mis Mrs. Dot talle alguses andis, pöran-
dale, kornab ukse juurde ja ära taga pahem-
poole, ust oma järel kinni pannet].

Mrs. Dot [waatab talle järel, süüta]. Huv, kui

rihane ta on! Tja, igale inimesele ei saa meele järele teha.

Emily. Sa oled parandamata. [Tõuseb üles].

Mrs. Dot [võtab nasa ja tulehargi üles]. Ole nii häa ja võta need riistad ühes välja. Ma olen etse hirmus väsinud.

Emily [võtab ta näest riistad] Ja, see võib juba natuke väsitaw olla automobili katni raiuda.

Mrs. Dot. Ja vähe tänu saab selle eest.

[Emily lähib keskm. ukse kaudu parem. poole.

Gerald tuleb vastu. Mrs. Dot langub kergenda-
tud ohcamisega väikse divani päale. Emily

näitab Geraldile märkide läbi, et mrs. Dot toob

on. Emily lähib paremale poole ära. Gerald astub

tuppa, maatab siis paremale poole välja. Mrs.

Dot pöörab ümber, näeb teda, pöörab näo meesti
publikumi poole. Teb nii, nagu ei olnuks ta teda
tähelegi pannud].

Gerald [tasa]. Dot!

Mrs. Dot [tehtud ehmatusega]. Oo, kuidas te
mind ehmatasite! Ärge uneti ikka jälle

ära unustage, et ma nii väga närviline olen.

Gerald. Te panite mulle ennist rühi küsimise ette. Nüüd võin ma teile vastuse anda selle pääle.

Mrs. Dot. Kahjaks olen ma hoopis ära unustanud, mis see oli. Väga tähtis see siis ei võinud olla.

Gerald. Te küsisite minult, kas ma teid armastan.

Mrs. Dot. Kui halb minu poolt. - No, ja?

Gerald. Ma armastan teid kõigest südamest. Ma olen teid niigliselt armastanud, esimesest silmapilgust saadiski.

Mrs. Dot. Inna ja alati? [Ta haarab ta rättest kinni].

Gerald. Aga ma ei lohtunud seda teile ju ütelda. Ma olin ju köidatud. Ma pidin oma kergemeltsuse tagajärge kandma.

Mrs. Dot. Ja mind usute teie, et ma teile naela lendan, sest et õnnelik juhus teid jälle vabaks on teinud.

Gerald. Ma katsusin ju ainult auus olla.

Mrs. Dot. Kas teate, mispärasest Kellie teid maha jätab? Sest et te - liig igaw olite.

Gerald [naeratades]. Ma woin küll wähe rumal olla. Kas ma teid muide armastaksin?

Mrs. Dot. Minu armast Gerald. Teie kirgus Kellie vastu kadus nelja nädala jooksul. Üks nädal Parisis elamine teie seerord teie südame terweks.

Gerald [rahulikult]. Kas see peab tähendama, et te mind jumalaga jätate?

Mrs. Dot. Lihtne jumalagajätmine.

Gerald [sisis silmapilgu üsna rahulikult, siis elasiid kehitas]. Noh - siis elage hästi.

Mrs. Dot. Õnnelikku reisi.

[G. pöörab minema, teie paar aeglast sammurisse poole. D. võtab sohrapadja ja viskab talle järele, lähub theelaua juurde, võtab ühe kassi laua päält, paneb suuäärde ja jääb rahulikult seisma, nagu publikumi poole.

G. numardab, tõstab padja üles ja tuob talle seile pühalikku näoga].

Gerald. Ma usun, teil kukkus midagi maha.

Mrs. Dot [niisama pühalikult]. Täna on väga.

[Panab parema käega tassi käest, võtab parema-
ga padja ja viskab ühe istme peäle].

[G. vaatab talle naeratades otsa. D. hakkab
naerma. Äkitselt võtab G. ta kaenlasse.]

Gerald [tõmbab ta parema käega väikse
divani juurde, tõhub teda põlvili oma jal-
gade ette]. Siin on rumal! [Peen suudlus].

Blenni [avab uuse, näeb neid mõlemaid,
hiilib ruttu kiviwarvil jälle välja, näis
kannab ta väikest kohvit.]

Eesiiie.

